

Núm. 223
JULIOL-SETEMBRE 2015

lluita

obrera

50 anys
construint
present i futur

*Quan els treballadors
fan vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó que
volen fer-ho en millors
condicions.*

Francesc Layret

- CCOO de Catalunya **convida a participar** en la cloenda de l'Assemblea sindical oberta, el proper 7 de novembre
- **Propostes** del sindicat per una Catalunya social després del 27-S
- L'Europa de l'austeritat torna a **fracassar** amb la crisi dels refugiats

ILP PER UNA PRESTACIÓ D'INGRESSOS MÍNIMS

Omplim el Congrés de signatures contra la pobresa

JULIOL-SETEMBRE 2015

ENTREVISTA 4

Iñaki Gabilondo "Catalunya serà la espoleta que va a forzar el reventon del actual estado de las autonomías y la lectura de un nuevo Estado"

OCUPACIÓ 6-7

Ombres de la recuperació del mercat de treball català

SOCIETAT 8-9

CCOO presenta les seves propostes per una Catalunya social després del 27-5

INTERNACIONAL 10-11

L'Europa de l'austeritat torna a fracassar amb la crisi dels refugiats

CCOO participa en un projecte contra l'explotació laboral d'estrangers en el sector agrícola

FISCALITAT 13

A qui interessa la baixada d'impostos?

El conveni de doble imposició amb Andorra afavoreix els més poderosos

POLÍTICA SOCIAL 16-17

En marxa la recollida de signatures de la iniciativa legislativa popular per una prestació d'ingressos mínims

SINDICAT 18

CCOO reflexiona sobre el valor social del treball, a l'escola d'estiu

La plantilla de Valeo a Martorelles defensa amb dents i ungles els seus llocs de treball

SECTOR 29

Un nou curs escolar amb les mateixes retallades

TERRITORI 30

Propostes de CCOO per combatre la precarietat laboral en l'àmbit municipal

editorial

Temps d'eleccions

Aquesta tardor està marcada per l'inici d'un nou cicle electoral que va començar amb les eleccions municipals, ha continuat amb les del Parlament de Catalunya i acabarà, abans de final d'any, amb la renovació del Congrés dels Diputats. Un cicle electoral que es produeix en un context de greu crisi social, política i institucional, que alguns anomenen *canvi de cicle* i que està provocant una variació molt important del mapa polític.

El resultat de les eleccions a Catalunya ha posat en evidència, un cop més, que hi ha un problema real en relació amb l'encaix de Catalunya amb el conjunt de l'Estat, que únicament es pot resoldre des de la negociació política i del dret a decidir de la ciutadania.

Unes eleccions que s'han viscut amb un gran nivell de polarització, perquè la majoria de forces polítiques les han presentat com a plebiscitàries, polarització que segurament seguirà fins a les eleccions generals. En aquest sentit continuar la via de l'enfrontament, la por o la utilització del poder judicial en lloc de la negociació política només servirà per enquistar més les posicions i allunyar les vies de solució, alhora que pot posar en risc la convivència i la cohesió social.

La gran polarització de la darrera campanya electoral a l'entorn de la qüestió nacional no ha deixat lloc al debat social i a les propostes que tenen a veure amb el dia a dia de la gent. La situació econòmica i social és greu, i l'atur, la pobresa, la precarietat i les desigualtats necessiten respostes que no poden esperar. Però tampoc s'haurien d'utilitzar de manera electoralista qüestions tan sensibles com són les pensions.

El nou Parlament sortit de les eleccions ha de donar resposta urgent a les necessitats de la majoria de la població catalana. Ha de decidir sobre el model de sanitat i educació, sobre el processos de privatització sanitàries que estaven en marxa, sobre els concerts educatius, sobre les privatitzacions, sobre la posada en marxa d'una renda garantida de ciutadania per a qui no té ingressos... Molta feina a fer que no pot esperar. ■ **Dolors Llobet**

CCOO de Catalunya convida a participar en la cloenda de l'Assemblea sindical oberta, el proper 7 de novembre

L'assemblea final tindrà lloc, a partir de les 10 hores, al pavelló poliesportiu Marina Besòs de Sant Adrià de Besòs

Una data destaca en l'agenda de CCOO de Catalunya en les properes setmanes. És important que us l'apunteu: es tracta del dissabte 7 de novembre. Aquest dia tindrà lloc l'assemblea final de l'Assemblea sindical oberta, una important trobada de tothom que vulgui participar i on es presentaran i es votaran les conclusions d'aquest procés de debat i decisió que es va iniciar el passat 4 de maig en el marc del 50è aniversari de CCOO de Catalunya, amb l'objectiu de definir com volem que sigui el nostre sindicat en els propers 50 anys. L'assemblea final tindrà lloc, a partir de les 10 hores, al pavelló poliesportiu Marina Besòs de Sant Adrià de Besòs, que es troba al carrer Dolores Ibárruri, s/n. És molt fàcil arribar-hi, ja que es pot fer amb Rodalies Renfe, metro o tramvia. I si ho feu amb cotxe particular tindreu pàrquing gratuït al costat mateix del pavelló.

La primera part del procés va finalitzar a principis de setembre amb una participació certament important. Una primera part centrada en debats, assemblees, enquestes i entrevistes. S'han recollit més de 6.000 enquestes dirigides fonamentalment a l'afiliació i als delegats i delegades, que han aportat la seva opinió en relació amb les preguntes plantejades sobre els cinc eixos del debat: la participació a l'empresa, al sindicat i en la societat; com millorar l'organització i l'afiliació; les prioritats laborals i socials; com millorar l'acció sindical i desenvolupar noves formes de lluita, i els valors i l'ètica sindical. Aquestes enquestes han arribat per dife-

rents vies: a través del web, directament dipositades a les urnes que es trobaven als locals del sindicat o enviant per correu l'enquesta que es va adjuntar en el passat número de la *Lluita Obrera*. S'han realitzat també centenars d'assemblees, trobades i debats amb l'afiliació, seccions sindicals, àmbits sindicals específics, però també seminaris externs amb la participació d'experts en tot tipus de temes, com el món de la justícia, de la indústria, de la docència, etc. S'han dut a terme desenes de trobades amb plataformes i entitats socials. I s'ha mantingut activa una pàgina web específica que ha anat recollint totes les informacions i comentaris que s'han anat realitzant durant aquests mesos.

Segona fase en marxa

En el moment de rebre aquesta publicació ens trobem en la segona fase del procés de l'Assemblea sindical oberta. És el moment de votar les propostes recollides en la primera fase i això es pot fer mitjançant la mateixa pàgina web específica de l'Assemblea sindical oberta de CCOO de Catalunya o mitjançant l'app del carnet digital, a la qual poden accedir tots els afiliats i afiliades del sindicat. Si encara no ho heu fet ho podeu aconseguir mitjançant un enllaç que trobareu a la portada del web principal de CCOO de Catalunya: <http://www.ccoo.cat>.

Les propostes posades a votació són moltes i molt variades. Trobem aspectes destacats, que van des de la demanda que el sindicat mantingui aquesta dinàmica

de participació quan acabi el procés de l'Assemblea sindical oberta, fins a la preocupació de com organitzar dins el sindicat els nous col·lectius de treballadors i treballadores en condicions precàries, o fins a la necessitat de rendir comptes de la utilització de les hores sindicals. Tot un ventall d'aportacions que el sindicat es compromet a dur a terme, tal com ho reclama la seva afiliació i demanda la societat.

Mecanisme de participació obert

Sens dubte, l'Assemblea sindical oberta ha demostrat ser un mecanisme de participació més obert, dinàmic i àgil que no pas un congrés, que segueix un esquema a partir del qual la direcció diu i la gent es posiciona al voltant del que es proposa. Amb l'Assemblea sindical oberta tothom situa els elements que considera fonamentals i això permet al sindicat veure les diferents sensibilitats, com la gent vol afrontar els diversos problemes relacionats amb la participació, els continguts de la negociació o quins són els seus temes prioritaris. En la primera fase del procés, que ha entrat en la recta final, l'afiliació ha mostrat la seva inquietud per participar d'una manera més directa en tots els processos que es donen al voltant del sindicat, superant el sistema de decisió clàssic, amb la utilització de les noves tecnologies, però també participant directament en el debat. El 7 de novembre és un moment perfecte per debatre, decidir i, sobretot, per veure'ns. ■

“Catalunya será la espoleta que va a forzar el reventón del actual estado de las autonomías y la lectura de un nuevo Estado”

IÑAKI GABILONDO
periodista

Periodista con mayúsculas, Iñaki Gabilondo es un auténtico referente del periodismo español. La Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya, celebrada este año en la sede central de CCOO de Catalunya bajo el lema “De la protesta a la propuesta”, tuvo el privilegio de contar con su participación y sus reflexiones sobre los cambios que se están produciendo en todos los ámbitos de nuestra sociedad. Su capacidad comunicativa, conocimiento, experiencia y credibilidad lo definen como un ponente muy brillante.

■ **¿Qué hicimos y, sobre todo, qué hemos de hacer?**

Debemos reflexionar sobre el momento que estamos viviendo. Estamos en el centro de una enorme tormenta, un gran terremoto de un mundo que se va y otro que está naciendo y que ha puesto patas arriba absolutamente todo. Se ha liberado el dinero, el dinero va suelto, el dinero ha impuesto su ley y lo ha inundado todo y ha desarticulado todo el edificio democrático construido. En España se ha añadido la coincidencia con que se han venido abajo prácticamente todas las estructuras que se construyeron después de la dictadura y durante la transición. La jefatura del Estado ya ha hecho su renovación, los partidos, el Parlamento, el estado de las autonomías, los sindicatos, los medios de comunicación. Todo está flaqueando y casi todos a la vez. De manera que a ese momento general de gran cambio en el mundo con la globalidad y las nuevas tecnologías se ha añadido la especificidad de aquí, donde tenemos ese momento de relectura de todo el edificio democrático vivido más el específico de Catalunya que se va a plasmar el próximo 27 de septiembre. En todos los ámbitos hay un estado de estupor, un estado de desconcierto, hay conciencia de que lo que ya se daba por sabido no es seguro que fuera verdad. Y además tenemos el desánimo

general que se ha introducido en la musculatura de casi todas estas estructuras por culpa de la corrupción. Y es que todas han quedado, en cierto sentido, tocadas, avergonzadas, debilitadas. Es un momento ciertamente complicado. Me inquieta pensar que se están planteando las cosas como quien fuera a recuperar el tiempo vivido, cuando en realidad lo que hay que plantearse son los desafíos que se avecinan y que van a ser completamente de nuevo cuño. Y vamos a ver cómo puede haber crecimiento y sin embargo no haya empleo. Y las nuevas realidades medioambientales, y otras, nos van a obligar a leer las cosas de otra manera.

■ **Hay cambios, evidentemente, pero, ¿se pueden volver a cometer los mismos errores? Los sindicatos, por ejemplo.**

Es difícil que cometan los mismos errores organizaciones con principios, como los sindicatos. Pueden haber tenido gente que en su propia naturaleza su objetivo último haya sido sencillamente el lucro y hayan cometido algunos pecados de corrupción que a estas organizaciones les han resultado muy desagradables, pero que, sin duda, no han matado su alma. Los sindicatos, claramente molestos para el poder económico y la política a su servicio, han sido objeto de una enor-

me campaña de descrédito que, junto con sus propios errores, les han llegado a arrodillar. Pero van a tener que enfrentarse a desafíos que aún no se conocen y convendría que no se dedicaran a repasar tan solo los errores cometidos para no volverlos a cometer, sino que deberían prepararse y reforzarse para una nueva guerra donde va a haber grandes novedades que tendrán que afrontar.

■ **El periodismo y los medios de comunicación no se han salvado del gran terremoto global que sacude al mundo.**

El periodismo de papel está muriendo y dando paso a un nuevo periodismo. La industria del periodismo no se sostiene y es un mundo que vive obsesionado por la supervivencia financiera y eso genera que ahora haya poco músculo para reflexionar sobre el propio trabajo periodístico en sí mismo. Y el mayor enemigo de la libertad de expresión es el paro. El paro atenaza y aterroriza a los jóvenes que trabajan, también a los periodistas que tienen miedo a perder su empleo para el que hay miles de candidatas. Pero el futuro no está escrito, no es cierto que no haya futuro, el futuro lo escriben los hombres y mujeres con las decisiones que toman o dejan de tomar. Si yo fuera joven y me dijeran que no tengo futuro, me rebelaría sin duda.

■ **¿Y cómo ves el futuro de la relación entre el Estado español y Catalunya?**

Ahora mismo lo veo muy difícil, ya que en el Estado español no hay mucha conciencia de que va a haber que leer de una manera nueva la relación con Catalunya. Si el independentismo gana las elecciones el 27-S se pone en marcha la hoja de ruta que impulsa la independencia de Catalunya. Y hay sectores en España que creen que si no gana el independentismo pues aquí no ha pasado nada, seguimos como antes, y no es así. Aunque no gane el independentismo, la evidencia de una masa independentista muy fuerte y la existencia de una Catalunya que quiere una nueva relación con el Estado obligarán a una nueva lectura de esa relación. Pero es muy difícil esa nueva relectura porque en el Estado actual no puedes

buscar una solución bilateral sin que automáticamente Valencia, Andalucía y otras comunidades se enfrenten a este asunto. Así, desde este punto de vista estamos obligados, condenados, a releer el estado de las autonomías entero. Aunque no ganara el independentismo, la necesidad que tiene Catalunya de colocarse de una manera nueva ante el Estado hace que el actual status ya no valga, hay que inventar otro. No será la independencia tal vez, pero hay que inventar otro abriendo el melón general, ya que no podrás resolver el problema de Catalunya sin contar con las otras comunidades. Yo creo que Catalunya será la espoleta que va a forzar el reventón del actual estado de las autonomías y la lectura de un nuevo Estado.

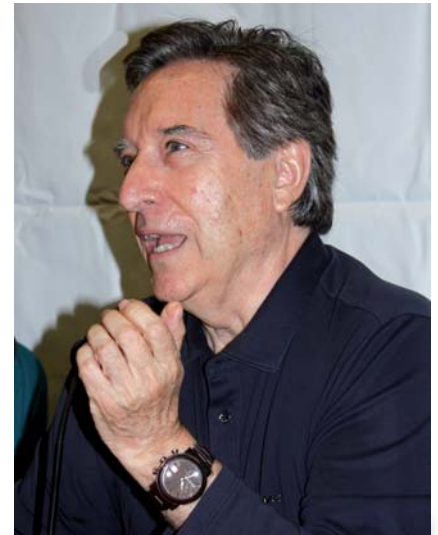
■ **¿Dónde está el punto de partida para que se produzca un auténtico cambio de la sociedad y superar los errores cometidos en el pasado?**

El inicio de los cambios está seguramente en la educación. Lo que ocurre es que para que la educación actúe de motor necesita tiempo. Tú no puedes poner en marcha mañana una organización educativa que desencadene todo este proceso. Todo lo que no pase por la educación no puede ir bien, pero no puede ser ahí donde empiece el cambio. Yo creo que el cambio empieza en la voluntad política, que introduzca cambios en la educación que surtirán efecto más adelante. Que surgirán cambios en las relaciones sociales, espero un nuevo *volantazo* político que es imprescindible, primero para dar una sacudida a este país, que necesita una modernización de arriba abajo. Y, en segundo lugar, para modificar cosas que a mi juicio son capitales, como la relación social y la educación. Pero como eso no se hace en diez minutos, el primer paso a dar es un *volantazo* político, una nueva autoridad política que imponga un código distinto y que cambie el rumbo de las cosas.

■ **Y es que en realidad parece que no hemos aprendido demasiadas cosas de la crisis social y económica que todavía padecemos...**

Cada uno sabrá qué ha aprendido de la crisis. Por lo pronto hay un montón de

gente en la sociedad que hace seis o siete años parecía que se había dormido, que se había muerto, que no estaba. Y de repente ha anunciado que está. Nos gustará más o menos, pero es muy satisfactorio que un montón de gente se haya levantado y haya cogido por la solapa la situación y haya dicho "esto se ha acabado". Pero no será sin una durísima

“Los sindicatos, claramente molestos para el poder económico y la política a su servicio, han sido objeto de una enorme campaña de descrédito que, junto con sus propios errores, les han llegado a arrodillar.”

batalla, ya que el que no está dispuesto a introducir ni una leve modificación de las cosas es el dinero. El dinero se ha hecho claramente con el poder. Cuando en el 2008 se produjo el gran descarrilamiento hubo voces, como la de Sarkozy, que dijo "hay que releer la democracia"... Nadie se creyó nada y a los diez minutos estábamos como antes. Por ahí no van a tener lugar grandes cambios, pero sí que habrá mucha pelea y esta va a ser muy dura. ■

Emili Rey

Ombres de la recuperació del mercat de treball català

És cert el nou mantra que som davant la recuperació de l'economia i de l'ocupació a Catalunya, i que la crisi ja s'ha acabat?.

Per CCOO, tot i la tímida millora d'alguns indicadors macroeconòmics i del mercat de treball, encara som lluny de la recuperació.

No es pot negar que algunes dades laborals han millorat els darrers mesos. Però, com reiterem des del nostre sindicat, la salut del mercat de treball no pot mesurar-se amb l'anàlisi simplista i aïllada de l'evolució de les xifres d'atur. Si bé és cert que durant tot l'any 2015, s'ha reduït el nombre de persones inscrites com a demandants d'ocupació a les oficines del SOC, i les EPA del primer i segon trimestre també mostren una davallada de les persones desocupades, l'estudi de la resta de factors del mercat laboral ens mostra importants ombres que enfosqueixen la visió optimista segons la qual la crisi ha passat.

El mes d'agost vam presentar un estudi amb 50 indicadors negatius del nostre mercat de treball actual que qüestionen els discursos triomfalistes i cofois respecte de la suposada recuperació de l'ocupació que els governs català i espanyol llancen en la cursa que mantenen per apuntar-se més mèrits davant les properes cites electorals.

La crisi encara és molt viva entre milers de ciutadans i ciutadanes que segueixen patint de manera directa els efectes de la destrucció de l'ocupació, de la desprotecció, de la precarietat laboral i de la retallada de drets, i que es veuen cada cop més exposats al risc de pobresa i exclusió social.

Catalunya, en el darrer any, ha perdut població total, concretament, 16.700 per-

L'ocupació no creix de forma suficient per recuperar els 562.200 llocs de treball destruïts des del 2008. A l'actual ritme de creació d'ocupació caldrien més de 16 anys per tornar al nivell d'ocupació de fa 7 anys.

sones. Els joves entre 20 i 34 anys s'han reduït en 50.400, molts d'ells perquè s'han vist forçats a marxar del país per trobar oportunitats laborals, com han fet gran part de les 30.800 persones d'origen immigrant que han deixat de viure a casa nostra.

La població activa, és a dir, aquella entre 16 i 64 anys que treballa o que no té feina però està disponible per treballar i busca ocupació activament, també ha caigut, en 9.200 persones. Aquest és un indicador que mostra que la confiança de trobar feina no augmenta i el desànim porta a la inactivitat.

Hi ha menys persones a l'atur, però, tot i això, són més de mig milió les inscrites

com a demandants d'ocupació i 726.000 les aturades segons l'EPA del segon trimestre de l'any. A aquest ritme de reducció de l'atur, caldrien 10 anys per assolir els nivells de desocupació del 2008.

No totes les persones que deixen de ser aturades han trobat una feina. Només el 12% de la reducció es deu al fet que s'hagin ocupat. Tres de cada quatre persones aturades romanen a l'atur, és a dir, no troben feina. La resta desapareixen de les llistes de l'atur per altres motius: realització de cursos, baixa del registre, renovació de la demanda o altres causes. Creix alarment l'atur de llarga durada —de més d'un any— i, amb ell, la desprotecció. Actualment, una de cada

quatre persones inscrites com a demandants d'ocupació no té protecció per atur. L'ocupació no creix de forma suficient per recuperar els 562.200 llocs de treball destruïts des del 2008. A l'actual ritme de creació d'ocupació caldrien més de 16 anys per tornar al nivell d'ocupació de fa 7 anys.

La nova ocupació és absolutament precària i pràcticament tota temporal. Creix de nou la temporalitat, que ja arriba al 19,5%, i cauen els contractes indefinits. Es manté la parcialitat involuntària, ja que una de cada dues persones amb contracte a temps parcial desitjaria treballar més hores.

Es precaritzava la temporalitat, ja que cada cop els contractes són de més curta durada. El 38% dels nous contractes són inferiors a 1 mes, i un 0,04% tenen una durada entre 12 i 18 mesos. Es generalitzen els contractes per dies i, fins i tot, per hores. L'afiliació a la Seguretat Social mostra nivells d'altres i baixes mai vistos, i la rotació laboral, contínues entrades i sortides del mercat de treball, fa que el 41% dels treballadors tinguin, de mitjana, 2,40 contractes a l'any.

Més dones aturades

S'agreuigen les desigualtats al mercat de treball, especialment entre homes i dones. Cau l'activitat entre les dones en gairebé 13.000 dones menys i augmenta com a causa d'inactivitat femenina el fet d'haver de tenir cura de les tasques de la llar. Això evidencia que les dones no busquen tan activament feina perquè no confien de trobar-ne i, de forma creixent, tornen a les tasques reproductives. La proporció de dones aturades supera la dels homes i continua eixamplant-se la diferència. Només quatre de cada cent persones que va deixar d'estar a l'atur el darrer any eren dones. La probabilitat de passar de l'atur a l'ocupació és de l'11,2% entre les dones, inferior a la dels homes. Creix de forma important el nombre de dones aturades de llarga durada i la desprotecció per atur que pateixen és sis punts superior a la dels homes.

Tots aquests elements evidencien que les dones tenen majors dificultats de retorn al mercat de treball, ja que les empreses prefereixen contractar homes que dones, i que les dones tornen a ser les principals víctimes de la crisi i de les seves conse-

qüències. Es corre el risc que la posició de les dones al mercat de treball torni a retrocedir i que, de nou, siguin relegades al rol reproductiu amb limitacions a la seva participació al mercat de treball.

La situació dramàtica dels joves

La situació dels joves al mercat laboral continua sent dramàtica, ja que, tot i que es redueix el nombre de joves aturats, baixa la seva activitat i la seva ocupació. La permanència dels joves a l'atur creix i només un de cada quinze joves aturats rep alguna prestació.

Les persones d'origen immigrant baixen en nombre d'aturats, però en gran part com a conseqüència que abandonen el país, ja que la seva ocupació també es redueix.

Pel que fa a les condicions de vida, hi ha 233.000 llars a tot Catalunya amb tots els seus actius a l'atur i hi viuen 325.000 persones aturades. Són 124.100 les llars sense ingressos.

La taxa de risc de pobresa i exclusió social el 2014 se situava a Catalunya en el 26%, sis punts percentuals més que el 2007. Això vol dir que més d'un milió i mig de persones corren el risc de ser pobres per-

què tenen rendes inferiors al llindar de pobresa, que se situava en 9.767 euros anuals per a un adult.

Així doncs, massa ombres que enfosqueixen la suposada recuperació. Les millores macroeconòmiques no són percebudes per una gran majoria de la població, que continua patint els efectes de la crisi i de l'atur, però també del retrocés en els drets socials i laborals.

La generació d'ocupació no pot ser a qualsevol preu, com defensen determinats sectors. No pot sortir-se de la crisi amb un patró de creixement que reproduïxi els models que ens han dut a patir més intensament i durant més temps la recessió. No pot permetre's que les condicions laborals i socials a partir d'ara siguin pitjors a les anteriors a la crisi. I, sobretot, no pot deixar-se sense resposta els milers de ciutadans i ciutadanes que quedin fora del mercat de treball i desprotegits.

No existeixen motius que justifiquin l'eufòria i hem d'exigir als dirigents polítics responsabilitat i respecte perquè, darrere les xifres que tan frívolament interpreten, hi ha persones. ■ **Cristina Faciaben**

III marxa contra l'atur

Entre els dies 6 i 9 de juliol va tenir lloc la III Marxa per una Catalunya sense Atur, Precarietat, Pobresa i Desigualtat. Diverses columnes de persones van sortir en ruta des de diferents punts de Catalunya per denunciar les polítiques d'austeritat i retallades aplicades pels governs. Evidenciaven l'oposició a una reforma laboral que està destruint llocs de treball de qualitat, reforçant la precarietat i devaluant els salaris.

Aquesta tercera edició de la marxa, que rep el suport de diferents entitats, entre elles CCOO, va finalitzar el dia 9 de juliol amb l'arribada a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, des d'on es va fer una manifestació fins al Parlament de Catalunya, amb la presència de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. ■

Propostes de CCOO per una Catalunya social després del 27-S

Amb la vista posada en les eleccions del 27-S, CCOO de Catalunya va presentar les seves propostes i prioritats per una Catalunya social. L'elaboració de les propostes és fruit de l'anàlisi d'una realitat que es presenta cada cop més desigual.

Des de l'inici de la crisi s'ha produït un empitjorament de les condicions de vida, especialment a les famílies amb rendes mitjanes i baixes. Les polítiques de retallades, que han castigat els països del sud d'Europa, han afavorit les diferències, i avui una quarta part de la població catalana es troba en risc de pobresa o d'exclusió social, amb una elevada taxa de pobresa infantil.

Amb les reformes laborals han caigut les rendes salarials i s'han destruït llocs de treball, a més de trobar-nos que molts contractes fixos han passat a ser temporals o a temps parcial. Aquesta precarietat fa aflorar la figura del treballador o treballadora pobre, que té uns ingressos minsos tot i tenir feina.

El sindicat proposa revertir les reformes laborals i elaborar un nou Estatut dels treballadors.

Joves, persones de més de 45 anys o dones estan patint la cara més amarga de la crisi i, certament, les polítiques desfiscalitzadores han preferit afavorir les rendes més elevades i els grans grups empresarials.

Per tot això, el sindicat ha volgut incidir en els aspectes que considera prioritaris, tot esperant que els partits polítics escoltin aquestes demandes socials.

Un primer punt del document "Propostes de CCOO per una Catalunya social" parla de redistribuir la riquesa i lluitar contra les desigualtats. Cal un sistema fiscal més just, revertir les reformes laborals, promoure polítiques d'igualtat, fer front a la pobresa i l'exclusió social o desenvolupar serveis públics de qualitat.

És necessari també un finançament més just per a Catalunya, amb un concert econòmic solidari que ompli de contingut l'exercici d'autogovern, i que el Govern de l'Estat compleixi amb les inversions públiques segons la participació catalana en el PIB.

Cal una fiscalitat equitativa on pagui més qui més té i més guanya. S'ha d'equiparar la fiscalitat del treball a la del capital, augmentant la tributació de les grans empreses i instaurant un impost per a les grans fortunes, i recuperant l'impost de successions. I lligar-ho amb la lluita amb voluntat política i recursos contra el frau, l'evasió i l'elusió fiscal, i l'economia submergida.

CCOO desitja un nou model productiu capaç de crear ocupació de qualitat i sostenible en termes mediambientals. Per exemple, s'ha de donar una nova orientació al sector de la construcció, impulsar transformacions al sector turístic o afavorir l'economia social, sense oblidar la necessitat de garantir, a tots els treballadors i treballadores, la formació al llarg de tota la vida laboral.

Cal impulsar el Pacte nacional per a la indústria, perquè ha de ser motor de l'economia i generador de llocs de treball, amb innovació, internacionalització i reequilibri territorial.

També s'ha d'ampliar el paper de l'Institut Català de Finances (ICF), per tal que faciliti crèdit a les pimes i l'economia social, i ofereixi línies de finançament a projectes en sectors clau per reforçar la indústria.

Un dels grans objectius ha de ser el treball digne i la plena ocupació: el document planteja construir una societat articulada al voltant del treball digne, amb salaris suficients i ocupació estable i amb drets. Per això reclama a la Generalitat combatre l'atur, millorar l'ocupabilitat o fomentar la contractació indefinida. De manera prioritària, cal atendre els problemes de precarietat laboral que afecten els joves, les dones o els immigrants.

El salari mínim ha d'augmentar

Igualment, els salaris dignes i la recuperació del poder adquisitiu als nivells d'abans de la crisi han de ser eixos centrals de la nova etapa a Catalunya. El salari mínim interprofessional ha d'augmentar en la línia del que diu la Carta social europea, amb el 60% del salari mitjà d'un país.

El sindicat proposa revertir les reformes laborals i elaborar un nou Estatut dels treballadors.

En primer lloc, per vertebrar millor la negociació col·lectiva i, en segon lloc, per connectar amb les modernes formes d'organització del treball. En l'àmbit institucional, destaca la contribució a la construcció del marc català de relacions laborals.

En particular, a les administracions públiques s'ha de combatre la precarietat laboral, garantint el compliment dels convenis de sector o el control de la gestió de les subcontractacions.

Una altra exigència és defensar allò que és públic, referència de l'acció de govern, i revertir les retallades i les privatitzacions, que han contribuït a l'acumulació de riquesa en una minoria al mateix temps que a l'increment de persones en risc de pobresa.

Serveis públics de qualitat

Uns serveis públics de qualitat han d'estar entre les prioritats. Cal invertir en educació i sanitat, per allunyar les retallades i les amenaces de privatitzacions, i avançar amb l'atenció a la dependència o el dret a l'habitatge, fomentant el lloguer públic i creant un parc públic de lloguer social.

Respecte a la protecció social, el sindicat aposta per una renda garantida ciutadana per a totes les persones sense recursos que contribueixi a alleugerir les circumstàncies dels més febles en aquesta crisi.

És molt oportú millorar el funcionament i la transparència de les institucions i la neutralitat del paper dels mitjans de comunicació, i combatre els fenòmens de corrupció que malmeten la imatge de la democràcia.

Aconseguir reforçar la cohesió social i els valors de la laïcitat permetrà que les persones, amb independència del seu origen, tinguin els mateixos drets i deures, i per això cal allunyar la instrumentalització de la immigració i rebutjar les discriminacions.

Ús social del català

Per CCOO, promoure l'ús social del català és un requeriment prou important, i per això el coneixement de la llengua catalana s'ha d'entendre com un dret, que no pot ser posat en dubte, com ha passat amb els atacs al model d'immersió lingüística a l'escola.

Finalment, el document parla del concepte de dret a decidir sobre el marc institucional i sobre el model social, atès que la participació directa de la ciutadania permetrà construir i situar el nostre futur.

Tot plegat conforma un seguit de propostes amb què CCOO vol recollir l'impuls de la societat per construir un millor país a partir de l'endemà de les eleccions del 27 de setembre del 2015. ■

CCOO torna a reivindicar els drets laborals i socials a la Diada de l'11 de Setembre

Un any més, CCOO de Catalunya va participar en els actes de la Diada Nacional, el passat 11 de Setembre. I un cop més ho va fer amb les entitats de la campanya "Per una Catalunya social", amb la qual va realitzar la tradicional ofrena floral al monument de Rafael Casanova amb la reivindicació de la Catalunya social i el dret a decidir de la ciutadania sobre el seu futur i, molt especialment, sobre les polítiques de retallades socials que ha dut a terme el Govern de la Generalitat. El lema va tornar a ser "Per una Catalunya social, #jovuldecidir". Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va encapçalat la delegació del sindicat.

Tanmateix, el sindicat va fer una crida als treballadors i treballadores que van

decidir participar a la Via Lliure, que va tenir lloc a la Meridiana de Barcelona la tarda de la Diada, convocada per l'Assemblea Nacional Catalana, perquè reivindicessin amb força els seus drets socials i laborals en el marc d'una veritable Catalunya social. Les plantilles d'empreses en conflicte, com Valeo, de Martorelles, i d'Inovyn-Solvay, de Martorell, van participar en la convocatòria, en la qual van reclamar el manteniment dels seus llocs de treball per poder treballar i viure a Catalunya. ■

L'Europa de l'austeritat torna a fracassar amb la crisi dels refugiats

Europa s'enfronta a un naufragi moral de dimensions desconegudes. La incapacitat per assolir una posició comuna a l'hora de fer front a l'actual crisi humanitària posa en evidència les febleses de la Unió. La resposta política, centrada no a alleugerir la càrrega de les persones que arriben a les nostres fronteres, sinó en la repartició de quotes per distribuir-les cap a un o un altre país, fa palesa la deriva "comptable" d'un projecte que sembla haver renunciat als seus valors i principis fundacionals. Cada nou Consell de Ministres esdevé així un espectacle esperpèntic de governants desencaixats per la pressió que els suposa satisfer una agenda que marca, cada vegada més, l'extrema dreta.

Quan del que es tracta és de fer front al repte que compartim en aquest territori sense fronteres, la solució, ben lluny d'una resposta àgil i immediata a la precarietat i la incertesa de les persones que fugen de la crueltat i de la guerra, és la d'aixecar nous murs i col·locar-hi més quilòmetres de punxes i de filferro.

La mesquinesa que s'amaga al darrere d'aquest fracàs és de la mateixa naturalesa que la que ha depauperat Grècia. L'Europa de l'austeritat i el discurs que responsabilitza els treballadors i treballadores de la seva pobresa, i no el capital i la política, és la que ha reeditat un discurs de nacionalitat exclusiva que adjudica a uns països virtuts, mentre als altres els presenta com a culpables i els condemna. Desentendre's de la marginació del jubilat grec no és gaire diferent que deixar sense alè les famílies síries o pakistaneses que fugen del terror per una estreta via. El dèficit humà que contamina l'agenda europea és la prova palpable d'una cultura de l'egoisme i de la suspicàcia que dilueix la solidaritat i alimenta pulsions fosques com la xenofòbia o el racisme. L'empresonament de refugiats a Hongria, les estampes de postguerra als camps, a les platges o a les estacions de tren europees recuperen per a l'actualitat un imaginari que pensàvem que havia de descansar per sempre més als museus i a les nostres hemeroteques.

Incapacitat dels governs

Davant la incapacitat dels governs per posar-se d'acord, perduts en un núvol d'indicadors i xifres, qui ha pres la iniciativa ha estat la ciutadania: portant els refugiats en cotxes privats, tenint-ne cura, acollint-los a les seves llars o donant-los la benvinguda quan arriben exhaustos d'un viatge que no saben quan acabarà. Ara és necessari que aquesta urgència i generositat es traslladi als governs i les administracions i que es coordinin per fer front al repte que se'ls planteja, causat per exercir una política internacional de cooperació i de veïnatge, fins ara massa feble, que ha permès la radicalització de conflictes com el siri. Els cal encetar una política comuna d'asil que obri corredors humanitaris i faciliti la petició de visats als països d'origen i eviti més tragèdies a la Mediterrània. Els cal estar a l'altura de la seva ciutadania i organitzar els recursos necessaris per donar seguretat i confort als que fugen.

CCOO, al servei dels refugiats

Des de CCOO de Catalunya hem posat al servei de la Generalitat i de l'Ajuntament de Barcelona el que pensem que pot ser més útil quan comencin a arribar els refugiats i refugiades: la xarxa del CITE des dels 33 punts actuals en els quals assessora s'està preparant per poder orientar les persones novvingudes que arribin i ha ofert també suport per reforçar l'estratègia d'assistència jurídica. El CFA Manuel Sacristán està disposat, com a instrument amb capacitat i experiència, a facilitar l'adaptació sociocultural. CCOO de Catalunya donarà suport, amb les garanties necessàries, a la crida a l'acolliment temporal de refugiats i refugiades entre els seus afiliats i afiliades i delegats i delegades. Una organització amb memòria i nascuda sota la repressió no pot sinó reconèixer-se en la cara de cadascuna de les persones que demà trucarà a la nostra porta. ■ **Ricard Bellera**

L'edifici de CCOO a Barcelona, lliure de racisme

La seu central de CCOO, a la Via Laietana de Barcelona, va quedar alliberat de racisme amb un acte simbòlic celebrat el passat 20 de juny.

A CCOO reivindicuem la diversitat com un valor positiu, com una cosa que indubtablement enriqueix la nostra societat i les persones mateixes. Volem viure en una societat justa, plural i solidària en què es respectin els drets de tothom, indiferentment del seu país o de la seva regió d'origen, de la seva ètnia o cultura, de les seves creences i de les seves opinions polítiques o filosòfiques.

Amb aquest acte Acció Jove de CCOO de Catalunya va sumar forces amb l'Aixada Antiracista, nascuda del compromís i el bagatge històric del moviment associatiu juvenil i de les entitats que combaten dia a dia el racisme i la xenofòbia. ■

CCOO participa en un projecte contra l'exploació laboral d'estrangers en el sector agrícola

La baixada dels preus dels productes agrícoles afecta les condicions laborals dels treballadors del camp

L'espiral deflacionària dels salaris que s'està forçant a escala europea trasllada la pressió als col·lectius més vulnerables. La pressió que s'exerceix sobre els salaris força les famílies a gastar menys en la compra i, per tant, a buscar productes produïts amb menys cost. Però aquest menor cost es paga amb la precarietat de les condicions laborals i dels salaris dels treballadors i treballadores que es troben

a la darrera baula de la cadena de valor. Millorar les condicions d'aquests treballadors i treballadores és un dels elements clau per combatre i posar fi a aquesta espiral deflacionària, i també és una estratègia que compartim les organitzacions sindicals arreu de la Unió Europea.

Projectes com l'Agree (relatiu als drets laborals en l'agricultura per posar fi a l'exploació dels treballadors estrangers), liderat per l'Associazione Bruno Trentin i el Centre per a la Investigació i la Formació del sindicat italià CGIL, permeten descobrir la manera com funciona l'exploació laboral severa i donar-hi visibilitat. Mitjançant la recerca, la informació i la sensibilització, aquesta iniciativa cofinançada per la Comissió Europea sota el programa de "Prevenió i lluita contra el crim"—en el qual participen CCOO de Catalunya, la Fundació Cipriano García i altres sindicats europeus— fa possible la denúncia de les inacceptables condicions de treball a les quals són sotmeses les persones que es-

tan explotades per tal de poder mantenir la dinàmica de la deflació salarial.

Col·laboració sindical europea

El valor de la col·laboració sindical europea, que impulsen projectes com l'Agree, és el mateix que s'ha assolit també amb la primera fase del projecte "Assistance for Integration" ("Assistència per a la integració"), promogut per la Confederació Europea de Sindicats. Aquesta iniciativa ha permès crear la xarxa europea UnionMigrant-Net, que ha connectat serveis sindicals d'atenció a persones migrades a tot Europa i on participen CCOO de Catalunya i el CITE amb dos punts d'informació. Aquesta presència reforça la nostra capacitat d'intervenció en les dinàmiques de mobilitat i migració intraeuropea en un moment especialment sensible, el d'una crisi econòmica i social en què la precarietat i la marginació demanen l'acompanyament d'un treball sindical d'àmbit europeu. ■ **M.**

Albarelló / C. Bertran

La pressió ciutadana pot aturar el TTIP

El 6 d'octubre es compleix un any des que va començar la campanya per recollir firmes per exigir que s'aturés el procés de negociació de l'Associació Transatlàntica pel Comerç i la Inversió (TTIP). Aquesta va ser la resposta de la ciutadania a la negativa de la Comissió a acceptar que es realitzés una iniciativa europea ciutadana que hagués permès un debat a fons al Parlament Europeu. Tanmateix, la Direcció General de Comerç no s'ha pogut sortir amb la seva a l'hora d'ocultar el procés de negociació i de voler confrontar-nos amb una política de fets consumats. Prop de tres milions de signatures recollides

i un debat obert i viu a la societat que evidència, cada vegada més, el caràcter antidemocràtic i regressiu de la negociació alimenten l'esperança que finalment puguem aturar el TTIP.

El recent suport del Parlament Europeu a la iniciativa ciutadana sobre el dret a l'aigua i la seva denúncia del comportament d'una Comissió que rebutja iniciatives ciutadanes "d'èxit i amb un ampli suport" i que, així, "perd credibilitat als ulls de la ciutadania" hauria de ser-li un senyal important. El TTIP és una càrrega de profunditat contra el model social europeu i dilueix en l'oceà Atlàntic el seu mercat in-

tern. Atempta, per tant, contra els principals valors europeus i desvirtua del tot un projecte ja prou malmès per les polítiques d'austeritat. Així doncs, és hora de mobilitzar-se, de signar i de dir "No al TTIP!". ■ **RB**

Entra ara al web de www.ccoo.cat i signa contra el TTIP

CCOO de Catalunya és l'únic sindicat que presenta els comptes auditats a la Sindicatura de Comptes

La Confederació Sindical de CCOO de Catalunya ha tancat els comptes integrats del conjunt de l'organització corresponents a l'exercici del 2014. Els comptes, un cop revisats pels auditors externs independents i aprovats pel Consell Nacional, es van lliurar el dia 20 de juliol a la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Des de l'any 2005 CCOO és l'únic sindicat que, com a prova de transparència, entrega els comptes auditats a la Sindicatura.

L'exercici s'ha desenvolupat, en les seves principals magnituds, en línia amb el que s'havia previst en el pressupost integrat (PICONC14). L'any 2014 ha seguit marcat per la crisi econòmica, que es tradueix en una tendència a la baixa dels ingressos. També s'aprecia una concència en les despeses, fruit dels esforços fets en exercicis anteriors.

L'exercici 2014 incorpora el servei jurídic del sindicat (GTJ) als comptes confederals, cosa que fa créixer tant els ingressos per serveis com la despesa de personal respecte al 2013.

INGRESSOS

Els ingressos més importants corresponen a les quotes dels afiliats i afiliades, que se situen en 13.035.027 euros i suposen el 43,37% dels ingressos.

Els ingressos per subvencions ascendeixen a 2.940.488 euros i representen el 9,78% dels ingressos. Aquests ingressos financen activitats sindicals relacionades amb el mandat constitucional a les organitzacions sindicals. Els ingressos per a l'execució de plans formatius s'elevan a 4.918.238 euros i suposen el 16,36%. Els ingressos per serveis (assessorament sindical i jurídic), 6.652.942 euros, i d'altres propis (negociació col·lectiva, Tribunal Laboral de Catalunya, convenis de prevenció, activitats, loteries, etc.), 1.225.720 euros, representen un 22,14% i un 4,08%, respectivament, dels ingressos totals.

Els ingressos financers, provisions i altres ingressos sumen 1.281.774 euros i equivalen al 4,26%.

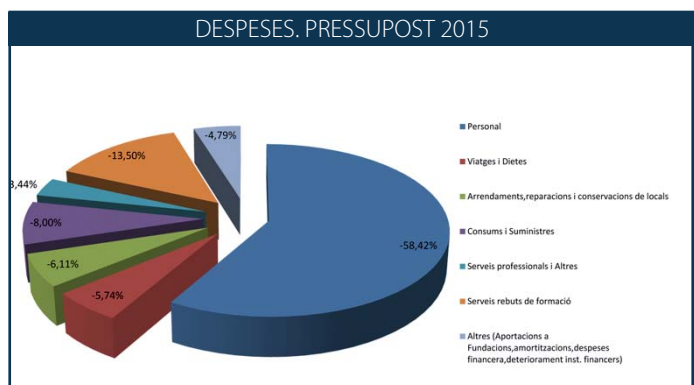
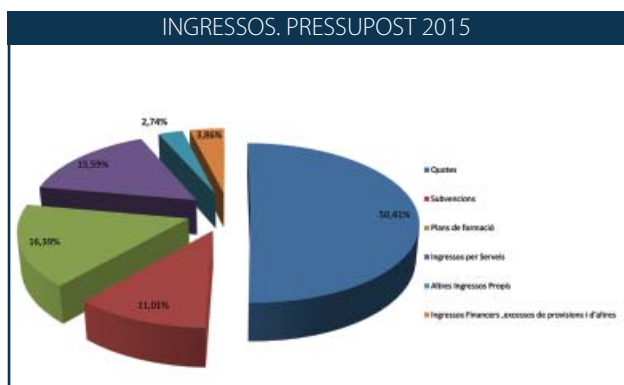
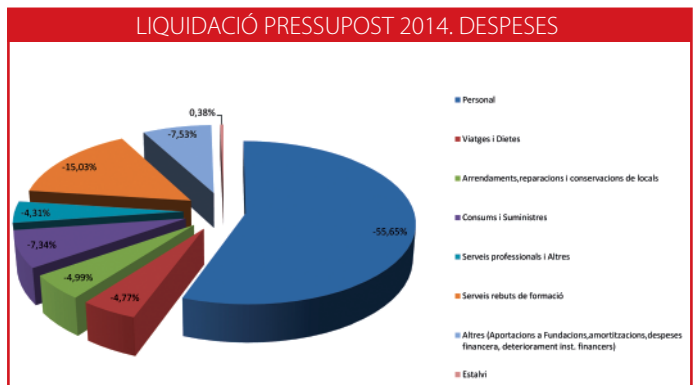
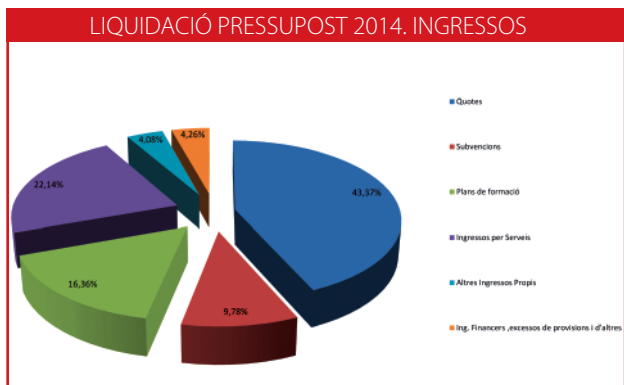
DESPESES

En el capítol de despeses, les de personal representen un 55,65% del total, a les quals hem destinat 16.724.141 euros. Les despeses de viatges i dietes, corresponents a desplaçaments de l'activitat sindical, ascendeixen a 1.432.726 euros, el 4,77%.

Les despeses relacionades amb els nostres locals i edificacions (arrendaments, reparacions i conservacions) representen un 4,99% del total, 1.500.587 euros. Els consums, subministraments i serveis (llum, aigua, calefacció, telèfons, etc.) durant l'exercici 2014 han estat de 2.207.476 euros, equivalent a un 7,34% de les nostres despeses.

Les despeses per serveis professionals i altres despeses d'explotació ascendeixen a 1.296.313 euros. Aquesta despesa suposa un 4,31% del total. Per als serveis externs rebuts per a la formació hem gastat la quantitat de 4.518.122 euros, un 15,03% de les despeses.

I, finalment, el capítol d'aportacions a fundacions, amortitzacions, provisions i deteriorament de valor de les empreses del grup ha produït una despesa de 2.262.098 euros, equivalent al 7,53% de les despeses totals.

A qui interessa la baixada d'impostos?

Tenim una pressió fiscal molt per sota de la de la Unió Europea. Amb les últimes dades oficials disponibles, a Catalunya és del 31,8%; a Espanya, del 32,4%, i a la UE-28, del 39,1%. En aquest context, una baixada d'impostos significa una disminució d'ingressos per al tresor públic, amb la consegüent pèrdua de capacitat per implementar polítiques socials.

Sense una fiscalitat equivalent no és possible assolir els mateixos nivells de benestar i protecció social que tenen els països avançats. Una bona mostra n'és que la despesa social al nostre país està també molt per sota de la mitjana europea.

Les baixades d'impostos que han fet PSOE i PP han beneficiat les persones riques i han contribuït a l'increment de les desigualtats. Això explica per què Catalunya i Espanya són al capdavant dels països on més han crescut les desigualtats.

El Sindicat de Tècnics del Ministeri d'Hisenda ha dit de l'última reforma fiscal de Rajoy que "està pensada per afavorir les rendes més altes i ocasionarà una significativa caiguda de la recaptació, d'uns 7.500 milions d'euros". Això comportarà més retallades per complir els objectius de dèficit que agreujaran la situació de les persones més desfavorides.

El conveni de doble imposició amb Andorra afavoreix els més poderosos

Espanya i Andorra han signat recentment un conveni per evitar que les empreses i les persones amb seu social o residència als dos països paguin els seus impostos dues vegades. Aquest conveni té com a objectiu evitar la doble imposició fiscal, però suposarà, a la pràctica, la fugida d'impostos des d'Espanya cap a Andorra utilitzant les possibilitats legals existents.

Així, es potencia la fugida de diners i d'empreses, que busquen pagar menys impostos aprofitant la competència fiscal deslleial que exerceix Andorra, ja que el tipus màxim de l'impost de societats al Principat és del 10%, mentre que a Espanya és del 25%.

Per tot això, CCOO de Catalunya denunciem que, d'aquesta manera, veurem com es recaptaran menys impostos a Espanya i que, per tant, hi haurà menys diners per a les inversions públiques, més retallades en els serveis públics i una major desigualtat social. De nou, el Govern espanyol ha legislat per afavorir els més poderosos mentre agreuja les diferències socials i la desprotecció dels més vulnerables. ■

Les baixades d'impostos que s'han fet han beneficiat les persones riques i han contribuït a l'increment de les desigualtats

D'altra banda, avui, la gran majoria dels ingressos fiscals provenen dels assalariats i assalariades, mentre les grans fortunes burlen el pagament d'impostos a través de les SICAV o refugiant-se en paradisos fiscals, i les grans empreses paguen molt poc. Per exemple, els grans grups empresarials tributen pel 6% quan el tipus mitjà de retenció als assalariats i assalariades és del 16,7%.

Cal atacar de debò el frau fiscal

El que interessa els treballadors i treballadores no és que abaixin els impostos, i menys encara els que graven les rendes i el capital, sinó que hi hagi una fiscalitat justa on pagui més qui més té i més guanya i s'ataqui de debò el frau fiscal.

Per això és necessari elevar la imposició directa sobre la riquesa amb un impost sobre les grans fortunes i recuperar l'impost de successions, ja que avui persones acomodades continuen no pagant o pagant molt poc aquest tribut.

Tampoc és acceptable que les grans empreses paguin menys impostos que les mitjanes o petites. S'han de reduir les deduccions i bonificacions en l'impost de societats de manera que les grans corporacions tributin de forma efectiva pels beneficis que obtenen.

S'han de reordenar els tipus de l'IVA amb criteris socials, ampliant el ventall d'articles bàsics (alimentació, consum energètic de la llar, etc.) en el tipus superreduït, rebaixar l'IVA dels productes culturals i introduir, en canvi, un tipus més elevat per als articles de luxe.

Cal lluitar amb voluntat política contra el frau fiscal i l'economia submergida dotant l'Agència Tributària dels recursos materials i humans necessaris, i endurir el règim de sancions als defraudadors.

Pagar menys impostos o ser connivent amb el frau fiscal és un mal negoci des del punt de vista social perquè resta capacitat a l'Estat per complir amb la seva funció de redistribució de recursos. No és per casualitat que des que es va iniciar la revolució conservadora, amb la baixada d'impostos per bandera, s'hagin incrementat de forma exponencial les desigualtats. ■ **Alfons**

Labrador

CCOO es felicita de la continuïtat del Mobile World Congress a Barcelona

A mitjan juliol es va produir la confirmació que la ciutat de Barcelona es mantindria com a seu, fins a l'any 2023, del Mobile World Congress, el congrés de telefonia mòbil més important del món.

En les setmanes posteriors a les eleccions municipals hi havia

hagut insinuacions, o fins i tot proclames interessades, en el sentit que el congrés dels mòbils fugiria de Barcelona.

La recentment escollida alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va dir que "els beneficis derivats del congrés han de revertir en tota la ciutat i durant tot l'any. Cal que l'ocupació que es generi no sigui precària i que s'aprofitin més els beneficis socials de les aplicacions que es puguin crear".

Cal dir que, en aquest cas, reflecteixen ben fidelment els posicionaments que CCOO ha fet repetidament en relació amb grans congressos com aquest que ens ocupa, però també amb salons de gran impacte, com el de l'automòbil, la fira alimentària i altres que se celebren a la nostra ciutat.

Potenciar la indústria moderna

Cal vincular estretament les activitats firals amb accions com els acords per potenciar la indústria moderna, sostenible, amb alt valor afegit i tecnològicament avançada que volem per al nostre país. És una tasca que ens pertoca a tots —sindicats, patronals, universitats, cercles econòmics, etc.—, però també, i de manera principal, a l'Ajuntament de Barcelona, que és qui ha de posar fil a l'agulla per traduir el que passa a la fira.

Al voltant de les tecnologies "mobile" avui hi giren la pràctica totalitat de les aplicacions que es generen cada dia i que són verdaderament les portes d'Internet. El potencial és enorme, però calen estratègies per fer aterrar en les proximitats territorials del congrés centres d'investigació, de desenvolupament i d'aplicació que ajudin a fer créixer l'activitat econòmica i industrial a la ciutat i la seva àrea.

Alguns sectors d'activitat com ara la investigació mèdica, l'educació, les tecnologies aplicades a la mobilitat, el vehicle elèctric i altres són ja prou importants a Barcelona, i ens sembla que cal ajudar a donar-los impuls, perquè potencialment són generadors importants de llocs de treball altament qualificats, d'activitat econòmica i generadors de riquesa. ■ **Vicenç Tarrats**

A la teva assegurança de Cotxe, Moto o Scooter

El servei assegurador de

La nostra diferència:

Qualitat, preu i compromís social

- Primer grup assegurador certificat en gestió ètica i solidària: segell EthSI.
- Invertim sense ànim especulatiu i amb criteris ètics.
- Fons de Solidaritat per a clients i organitzacions benèfico-socials.
- Garantia gratuïta de protecció d'assegurances per desocupació.

I també a la teva assegurança de **VIDA**
6 Mesos Gratis

Informa't al teu sindicat o als telèfons:
901 500 400 / 93 496 47 97
www.atlantis-seguros.es

Promocions "Auto" i "Moto" vàlides des de l'01.10.15 fins al 30.11.15 i "Vida" vàlida fins al 31.12.15. Pots consultar les condicions de les promocions a www.atlantis-seguros.es, o a les nostres oficines.

Èxit de participació en la 2a Diada del Treball Digne de CCOO de Catalunya

Terrassa va acollir el passat 19 de setembre la 2a Diada del Treball Digne de CCOO de Catalunya.

La jornada va començar amb un acte institucional al passeig de les Lletres de la ciutat egarenca, on es va inaugurar una placa commemorativa del 50è aniversari del sindicat, ja que és una ciutat on el moviment obrer va tenir una importància cabdal en la lluita per les llibertats socials i laborals dels treballadors i les treballadores del nostre país. A l'acte van intervenir l'alcalde de Terrassa, Jordi Ballart; el secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, i el secretari general de CCOO del Vallès Occidental i la Catalunya Central, Enrique Rodríguez.

Posteriorment, l'espai anomenat els Bellots va acollir la trobada, plena de gom a gom per mig miler de persones que van gaudir de la jornada, amb espai infantil, graellada i música inclosos. L'acte va començar amb diferents intervencions institucionals i un acte de reconeixement a dos històrics sindicalistes de CCOO de la comarca, Apolo Giménez i Alba Nos, així com a aquells que complien 25 anys d'afiliació al sindicat.

Tot un èxit de participació que convida a preparar una tercera edició de la trobada l'any vinent. ■

Josep M. Bravo i Toni Tuà reben la Medalla al Treball President Macià

Els sindicalistes de CCOO Josep M. Bravo i Toni Tuà van rebre la Medalla al Treball President Macià en una cerimònia que va tenir lloc al Palau de la Generalitat, el passat 8 de juliol.

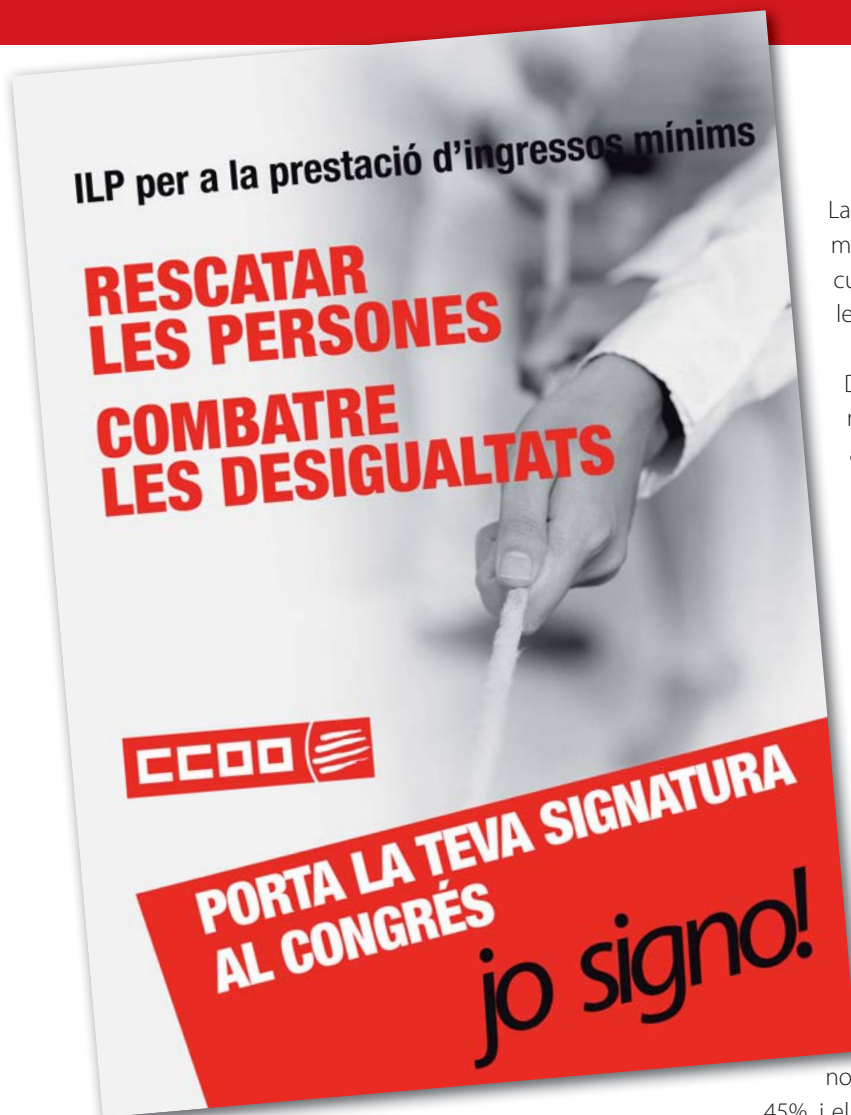
Josep M. Bravo ha fet la seva tasca sindical a CCOO de Lleida, i ha format part del nucli fundador del sindicat d'hostaleria. Va ser el secretari general del territori entre el 1980 i el 1996.

Toni Tuà va ser president del Comitè d'Empresa de l'Hospital Clínic de Barcelona i responsable de Política Sanitària de CCOO de Catalunya entre el 1991 i el 2010. També va ser alcalde de Sant Quirze del Vallès entre el 1987 i el 1989.

Bravo i Tuà comparteixen la dedicació a la defensa dels drets dels treballadors i treballadores i la recerca del bé comú i el progrés social. ■

En marxa la recollida de signatures de la iniciativa legislativa popular per una prestació d'ingressos mínims

Davant la situació de pobresa que pateixen més de 2 milions de persones a tot l'Estat espanyol i més de 266.000 a Catalunya, CCOO i UGT van presentar, el passat mes d'abril a la Mesa del Congrés dels Diputats, una proposta d'iniciativa legislativa popular (ILP) per a l'establiment d'una prestació d'ingressos mínims en l'àmbit de protecció de la Seguretat Social per a tot el territori espanyol. Es necessiten 500.000 signatures perquè aquesta ILP es tramiti al Congrés, i sota el lema "Rescatar les persones, combatre les desigualtats" ja està en marxa la campanya de recollida de signatures.

La prestació d'ingressos mínims és una prestació econòmica vinculada a la Seguretat Social que assegura uns recursos mínims per atendre les necessitats essencials de les famílies en situació d'emergència social.

D'aquesta prestació d'ingressos mínims, se'n beneficiarien les persones de 18 a 65 anys amb ingressos inferiors al 75% del salari mínim interprofessional, actualment de 486,45 €, en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

La prestació d'ingressos mínims suposaria el 80% de l'indicador de renda de suficiència (IPREM), que actualment és de 426 €.

Una ILP molt necessària

Aquesta iniciativa legislativa popular és molt necessària perquè l'atur i el treball precari continuen castigant milers de persones a Catalunya i a Espanya. El 16,9% de les llars a l'Estat espanyol tenen moltes dificultats per arribar a finals de mes i el 8% no es pot permetre mantenir l'habitatge a una temperatura adequada.

La desprotecció de les persones sense feina que no tenen ni dret a prestacions o subsidis d'atur supera el 45%, i el sistema de protecció social deixa sense cobertura qui no ha treballat mai i les persones en atur de llarga durada que perden les prestacions.

A més, la ILP es fonamenta en què la Constitució espanyola determina que el Sistema Públic de Seguretat Social ha de garantir l'assistència i les prestacions socials en situacions de necessitat.

Cal impulsar aquesta ILP perquè mentre moltes persones, que tenen el dret a treballar i a unes condicions laborals dignes, no disposin de recursos, els poders públics tenen l'obligació de garantir-los rendes mínimes.

A Catalunya continuem exigint la renda garantida de ciutadania
Paral·lelament, al Parlament de Catalunya es va presentar la ILP per una renda garantida de ciutadania amb l'aval de 120.000

Aquesta iniciativa legislativa popular és molt necessària perquè l'atur i el treball precari continuen castigant milers de persones a Catalunya i a Espanya.

signatures, 70.000 més de les exigides, pel seu debat i aprovació. A hores d'ara, aquest debat encara està pendent al Parlament català.

La renda garantida de ciutadania és una prestació de caràcter subjectiu per a persones majors de 18 anys, amb ingressos inferiors als del llindar de la pobresa, l'equivalent al salari mínim interprofessional, que actualment és de 664 €.

En cas de ser aprovades les dues prestacions, aquestes són compatibles. Les persones beneficiàries rebrien la renda garantida de ciutadania, per ser la prestació de major quantia; l'Estat pagaria la part de prestació d'ingressos mínims (426 €) i la diferència l'assumiria la Generalitat de Catalunya. L'estalvi de costos per al Govern català s'hauria de destinar a intensificar la protecció a les persones amb més dificultats.

De moment, cal continuar exigint l'aprovació de la renda garantida de ciutadania de Catalunya.

Per què cal recollir signatures a Catalunya per a la ILP per a la prestació d'ingressos mínims?

També cal recollir massivament a Catalunya signatures per a la ILP per a la prestació d'ingressos mínims perquè manté present el debat de la necessitat de la renda garantida de ciutadania. També perquè cal exigir als governs, català i espanyol, que assumeixin la seva responsabilitat i competència en matèria de protecció social i econòmica de les persones sense ingressos. Perquè és el compromís de CCOO i de la ciutadania de lluitar contra l'exclusió social, i perquè cal conquerir nous drets per millorar les condicions laborals i de vida dels treballadors i treballadores. ■

Característiques de la prestació

Aquesta prestació ha d'assegurar uns recursos mínims per atendre les necessitats essencials de les persones beneficiàries i els seus familiars a càrrec. Es calcula que més de 266.000 persones a Catalunya podrien accedir a aquesta prestació:

- La seva quantia serà el 80% de l'IPREM (426 € el 2015) i s'incrementarà per cada menor o familiar a càrrec. Per ser-ne beneficiari caldrà tenir entre 18 i 65 anys; residir legalment en territori espanyol i haver-ho fet de forma ininterrompuda 6 mesos abans de la sol·licitud, excepte si s'és víctima de tracta d'éssers humans o de violència de gènere; estar inscrit com a demandant d'ocupació; no poder accedir a prestacions per a l'atur; no disposar d'ingressos superiors al 75% de l'SMI (486 € el 2015) en funció del nombre de membres de la unitat familiar, excloses les prestacions familiars no contributives, prestacions per atenció a la dependència o ajuts a la infància.
- Es tracta d'una prestació de drets subjectiva emmarcada en el nivell no contributiu de la Seguretat Social. El seu finançament serà via impostos i mitjançant els pressupostos generals de l'Estat. Durarà mentre es mantinguin les situacions que han donat accés a la seva percepció i serà incompatible amb prestacions de la Seguretat Social contributives i no contributives amb les excepcions exposades anteriorment i amb una feina, tot i que podrà determinar-se la possibilitat de compatibilitzar prestació i feina.
- Aquesta prestació ha de ser un reforç de les ja existents, com en el cas de Catalunya la renda mínima d'inserció, i, en cap cas, la seva substitució o minoració. La prestació a escala estatal seria absolutament compatible amb la renda garantida de ciutadania si aquesta s'aprova a Catalunya, atès que, en cas que es fessin realitat ambdues prestacions, serien complementàries i la ciutadania de Catalunya tindria garantides una renda equivalent a aquella que resultés de major quantia.

CCOO reflexiona sobre el valor social del treball, a l'escola d'estiu

El passat mes de juliol, el professor Ramon Alós obria l'Escola d'Estiu de CCOO de Catalunya amb una conferència sobre el valor social del treball. Els canvis que s'han produït en l'àmbit laboral condicionen l'actuació i l'organització del sindicat, de manera que, en el context d'Assemblea sindical oberta que estem duent a terme, aquesta ponència convidava a reflexionar-hi.

Venim d'una època en la qual el treball remunerat econòmicament ("productiu") ha ocupat un lloc central a les vides de les persones i ha sigut un element d'identitat individual i alhora de participació en la col·lectivitat. El treball ha estat l'activitat central que ha permès guanyar drets i que ha generat identitat entre les persones treballadores, tot enfortint-se així l'acció col·lectiva. Avui aquesta centralitat tradicional del treball segueix present en part, però apareixen altres valoracions en negatiu motivades per les condicions precàries, la inestabilitat dels horaris i de la mateixa ocupació, els baixos salaris, la duresa de les condicions i la dificultat d'aconseguir ocupació.

La globalització, els canvis tecnològics i socials, els canvis en l'estructura de les empreses, la progressiva individualització dels llocs de treball... hi ha tota una sèrie de factors que, juntament amb el valor diferent que s'atorga al treball, plantegen reptes que el sindicat necessita abordar.

Capital ràpid, sindicalisme lent

D'una banda, el capital s'organitza ràpidament en estructures globals mentre que el sindicalisme és molt més lent. En un món globalitzat és difícil organitzar un contrapoder enfront de l'empresa; **Valeo n'és un bon exemple.**

Per una altra banda, la negociació col·lectiva té avui uns nous límits que obliguen a ressituar el sindicalisme. Per moltes persones l'acció col·lectiva no constitueix —o no la consideren— un mitjà per guanyar drets i aconseguir millores socials. Paral·lelament, hi ha formes de treball que queden fora dels efectes de l'acció col·lectiva i han aparegut realitats de treball diverses que fragmenten els interessos i dificulten que es generi identitat. Sorgeixen també noves organitzacions en àmbits que tradicionalment eren propis del sindicat.

L'acció col·lectiva pròpia del sindicat afronta multitud de dificultats just en aquest moment d'enorme devaluació del treball, quan seria més necessari poder instaurar el treball digne i de qualitat com a dret fonamental.

Exposada la seva reflexió, el professor Alós finalitzava referint-se a la famosa frase de Gramsci que oposa el pessimisme de la raó a l'optimisme de la voluntat, tot afirmant que un altre món amb un treball més humanitzat, de qualitat i digne és possible si generem solidaritat i confluències amb els altres per actuar col·lectivament. ■ **Montse Delgado**

La plantilla de Valeo a Martorelles defensa amb dents i ungles els seus llocs de treball

Des de finals del mes de juliol els treballadors i treballadores de la planta de Valeo a Martorelles fan una vaga indefinida, després que, a les portes del període vacacional, l'empresa fes pública la seva intenció de deslocalitzar la producció de la planta catalana a Saragossa, incomplint el Pla industrial vigent fins al 2019, acordat fa un any amb els 257 treballadors i treballadores. Aquests van reaccionar immediatament amb la convocatòria de vaga indefinida i amb la instal·lació d'un campament de vigilància davant l'empresa que s'ha mantingut durant tot l'estiu.

Els empleats i empleades de Valeo van preparar diferents accions durant el mes de setembre amb l'objectiu de pressionar l'empresa perquè no deslocalitzi la producció, i més quan la planta de Martorelles sempre ha estat al capdavant dels estàndards de qualitat i productivitat del grup i ha tingut sempre una rendibilitat positiva.

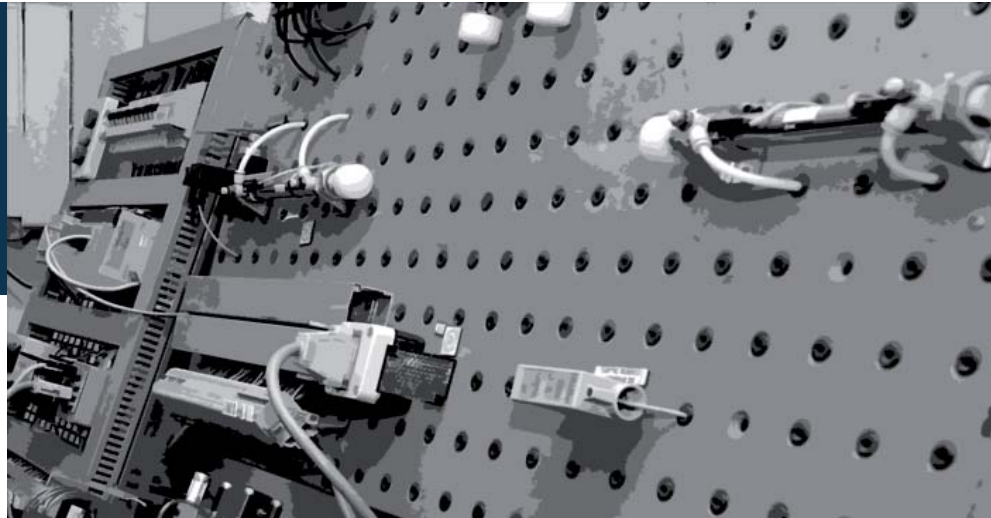
Setembre calent

El passat 1 de setembre els treballadors i treballadores es van concentrar davant la fàbrica de Seat a Martorell, per a la qual Valeo treballa fabricant i instal·lant sistemes d'aire condicionat. El 3 de setembre la concentració va tenir lloc davant de Nissan de la Zona Franca. En ambdós casos van rebre la solidaritat dels treballadors i treballadores de les plantes automobilístiques. I el 15 de setembre es van concentrar a la plaça de Sant Jaume de Barcelona davant l'edifici del Govern de la Generalitat.

El secretari general de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, va visitar, el 27 d'agost, el campament de vigilància per reiterar el suport incondicional del sindicat i va reclamar a la Generalitat que no mirés cap una altra banda i entomés la resolució del conflicte pressionant l'empresa per mantenir la planta de Martorelles i l'ocupació. ■

CCOO reitera el rebuig a un nou model de formació per a l'ocupació imposat pel Govern del PP

Aquesta llei expulsa els agents socials no només de la impartició directa de la formació, sinó del govern del sistema

El Parlament espanyol ha aprovat la llei que regula el Sistema de Formació per a l'Ocupació, la qual va imposar el Govern amb el Reial decret llei 4/2015.

Per primer cop des que el 1993 es van signar els primers acords nacionals de formació contínua un govern ha modificat el Sistema de Formació per a l'Ocupació (FPO) de forma unilateral i en contra de la posició de les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, que som els representants legítims de treballadors i treballadores i empreses —els quals financen amb les seves quotes el sistema de formació—, i sense escoltar l'opinió de les comunitats autònomes, amb les quals l'Estat comparteix competències en matèria de formació.

El Partit Popular assoleix, amb l'aprovació d'aquesta llei, el seu únic objectiu d'expulsar els agents socials no només de la impartició directa de la formació, sinó del govern del sistema, vulnerant així tant el dret legítim de representació de qui abona les quotes finalistes per a formació, i menystenint el valor que la nostra presència als centres de treball i el nostre coneixement sobre les necessitats formatives dels sectors productius i els territoris podria continuar aportant al sistema. Per justificar la nostra exclusió, ha utilitzat una potent campanya de desprestigi i d'imatge de monopolització de la formació per part de sindicats i patronals.

No millora la qualitat formativa

El Govern no pretenia la millora —i ho ha aconseguit— de la qualitat de la formació com a factor per millorar la qualificació professional i, amb ella, les condicions personals i laborals dels treballadors i treballadores i la competitivitat empresarial, sinó transformar el sistema de FPO en un model de concurrència competitiva adient als interessos del lobby dels grans centres de formació i impulsar la formació de demanda, la qual afavoreix la gran empresa espanyola.

En el procés de tramitació de la llei, CCOO i UGT, de forma conjunta, hem presentat un seguit d'esmenes als grups parlamentaris que sobretot han tingut en compte els grups d'esquerres que han fet el màxim esforç per millorar el text original. Les nostres esmenes s'han centrat en clarificar i potenciar la nostra participació al govern del sistema, precisar el finançament de la formació sindical, millorar la intervenció sindical en la formació de demanda, evitar la comercialització de la formació i recuperar els principis en què el sistema s'havia basat fins ara.

Finalment, la llei manté els elements del Reial decret llei 4/2015 davant els quals ens vam manifestar en contra i que bàsicament són: no hi ha respecte al paper que les organitzacions sindicals i empresarials més representatives hem de tenir en el sistema; impuls de la formació de demanda flexible que transforma el dret individual a la formació en el dret de les empreses a tenir treballadors i treballadores formats al seu gust; mercantilització de la formació, que posa en risc que l'oferta formativa s'adeqüi a les necessitats reals sense garantia de major qualitat; recentralització del sistema, que no respecta les competències autonòmiques; xec formació, que no garanteix l'equitat en l'accés a la formació i comporta un alt risc de frau, i incerteses respecte a la formació sindical i al seu finançament.

Per tant, CCOO reitera el rebuig a una llei que transforma de forma unilateral el Sistema de Formació per a l'Ocupació sense garantir la millora de la qualitat de la formació ni una major qualificació professional que millori l'ocupació i la competitivitat empresarial.

■ **Cristina Faciabén**

El dret de vaga guanya amb l'absolució dels estudiants Isma i Dani

L'actuació del Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO ha estat clau en la resolució d'aquest cas

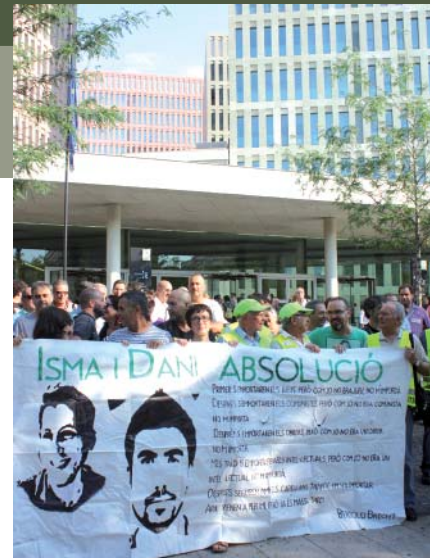
CCOO de Catalunya celebra que la titular del Jutjat Penal número 6 de Barcelona dictés sentència absolutòria per als estudiants Ismael Benito i Daniel Ayyash, després de considerar la inexistència de proves concloents per condemnar-los per desordre públic, atemptat i danys, un cop realitzat el judici, que va tenir lloc els dies 30 de juny i 2 de juliol.

Recordem que l'Isma i el Dani van estar un mes en presó preventiva acusats de cremar contenidors durant la vaga general del 29 de març del 2012, tot i no haver tingut res a veure amb els actes vandàlics que es van produir la tarda d'aquella jornada, ja que només van formar part d'un piquet informatiu que durant el matí va recórrer l'avinguda Diagonal de Barcelona. El seu cas va despertar una forta

onada de solidaritat, que ha estat ben viva fins a obtenir la seva absolució: concentracions, manifestos i campanyes a les xarxes socials o a les portes dels jutjats per reivindicar-ne l'absolució i reivindicar també que la vaga no és delictiva.

La defensa dels dos estudiants l'ha portat el Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO de Catalunya, concretament l'advocat Luis Salvadores, que ha treballat intensament i de manera molt eficaç per demostrar la innocència dels dos nois encausats, per a cadascun dels quals la Fiscalia demanava sis anys de presó, mentre que la Generalitat en demanava un. Cal recordar que l'Ajuntament de Barcelona es va retirar del procés per decisió del nou equip de govern.

CCOO de Catalunya es felicita per aquesta sentència, que fa justícia davant l'exercici

d'un dret fonamental com és el dret de vaga. CCOO espera que aquesta sentència tingui continuïtat en altres processos judicials contra sindicalistes i treballadors i treballadores que estan encausats per exercir també el dret fonamental de vaga durant vagues generals o conflictes d'empresa. ■

El sindicat fa front a les actuacions antisindicals d'algunes empreses

La llibertat sindical és un dret pel qual encara avui s'ha de batallar en algunes de les empreses del nostre país, on les amenaces i persecucions pel sol fet de ser delegat o delegada són freqüents o on presentar-se com a candidat o candidata a les eleccions sindicals sovint és interpretat per la part empresarial com una declaració de guerra.

Aquest és el cas del delegat de CCOO a l'Hotel Cristal de Barcelona que va haver d'anar a judici per una querrel·la que el Grup Hotusa —al qual pertany l'hotel on treballa— li va interposar per falses acusacions. El Jutjat Penal número 20 de Barcelona va absoldre el delegat (defensat pel Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO) per la manca de proves, ja que el que hi havia era una protesta laboral i no pas cap conducta il·legal per part dels treballadors i treballadores.

També van patir persecució sindical alguns dels membres de la candidatura de CCOO a eDreams, amb acomiadaments de candidats i candidates i la seva exclusió del cens electoral. En aquest cas, CCOO va recórrer aquestes decisions i el laude arbitral ens va donar la raó. Paral·lelament es van dur a terme gestions i mobilitzacions que van fer que tots els grups del Parlament de Catalunya enviessin una carta a l'empresa perquè aquesta reconsiderés la seva actitud. I així ho va fer: les eleccions es van celebrar i van resultar escollits 13 delegats i delegades de CCOO. ■

CCOO participa en l'organització de les 27es Trobades Estatales LGTBI

Els propers dies 13, 14 i 15 de novembre, a Sitges, celebrarem les 27es Trobades Estatales LGTBI, organitzades per CCOO de Catalunya i l'Àmbit LGTBI de CCOO de Catalunya, juntament amb el Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC).

Aquestes trobades són un espai important de debat consolidat i de reflexions compartides en el conjunt del moviment LGTBI de tot l'Estat espanyol. Aporten un marc de discussió sobre els temes i les necessitats més actuals de les diferents entitats que lluiten i treballen pels drets i les llibertats de les persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals des de diferents llocs del territori.

Serà una trobada on es posaran sobre la taula les estratègies contra la LGTBIfòbia i per la defensa dels drets del col·lectiu.

Els debats se centraran en dos grans eixos: la llei contra la LGTBIfòbia i pels drets de les persones transsexuals, i sobre l'estigma i/o la discriminació en els aspectes de salut de les persones LGTBI.

Llei contra la LGTBIfòbia

Enguany hi ha la voluntat d'abordar la necessitat d'articular una llei estatal que reculli els continguts de les diferents lleis contra la LGTBIfòbia que ja han estat aprovades en l'àmbit autonòmic, especialment la catalana, l'extremenya i l'andalusa. Una potent llei estatal que garanteixi els drets i les llibertats en clau d'equilibri, tant pel que fa a l'eradicació de la LGTBIfòbia com a la implementació dels drets per a les persones del col·lectiu LGTBI.

Per aprofundir en algunes temàtiques, realitzarem un seguit de tallers que impartiran les diferents entitats i associacions del moviment LGTBI, i concretament l'Àmbit LGTBI de CCOO de Catalunya n'impartirà un per tractar en profunditat la diversitat sexual a la feina, amb temes com l'assetjament laboral per causa de discriminació per orientació sexual o per expressió de gènere o la negociació col·lectiva per una igualtat en el lloc de treball.

Altres temes que es tractaran seran l'assetjament escolar LGTBI; les agressions i les discriminacions i la forma d'abordar-les dotant de recursos i possibilitats a escala legal; el tractament sobre l'estigma del VIH i d'altres infeccions de transmissió sexual; les discriminacions de les dones lesbianes i bisexuals en les tècniques de reproducció assistida; la despatologització de les persones transsexuals, i el tractament i la cura de les persones grans en centres geriàtrics.

A les trobades, hi poden participar entitats i associacions del col·lectiu LGTBI d'arreu del territori espanyol, persones a títol individual que pertanyen al col·lectiu i també sindicats i partits polítics pro LGTBI. ■ **Raquel de Haro**

Les dones tenen més dificultat de mobilitat per anar a la feina

La mobilitat esdevé, cada cop més, un eix fonamental en la vida de les persones. Per aquest motiu és imprescindible garantir la disponibilitat de mitjans per tal de moure's pel territori, ja sigui per anar als centres de treball, per cercar una ocupació o per realitzar les diverses activitats domèstiques i de cura de les persones.

Diversos estudis sobre mobilitat amb perspectiva de gènere mostren, però, que les dones solen tenir més dificultats per anar a la feina. Això és degut, en bona part, al model de mobilitat que impera en la nostra societat, amb una gran centralitat del vehicle privat. També es deu a les dificultats per accedir a molts centres d'activitat si no és amb cotxe. En aquest sentit, les treballadores són les grans perjudicades, ja que sovint no disposen de cotxe de manera habitual. Les dones també són usuàries del transport públic, amb una major proporció que els homes. Si aquest sistema de transport no funciona adequadament (horaris, freqüència de pas, seguretat de les estacions, etc.), les dones en són les principals afectades.

Per tot això és imprescindible que empreses i polígons industrials analitzin l'accessibilitat a les seves instal·lacions i que facin ús d'instruments com els plans de mobilitat sostenible, tot incorporant la perspectiva de gènere, ja que només d'aquesta manera es podrà garantir el dret a la mobilitat de les treballadores. ■ **Laura Diéguez Ferrer**

Tota la informació i el programa de les jornades es troba en aquest enllaç:
<http://www.27encuentros-lgtbi.org/>

VIU LA VIDA SENSE ULLERES NI LENTS DE CONTACTE

PROMOCIÓ EXCLUSIVA

per a afiliats
i familiars directes de

NOMÉS
FINS AL 31
DESEMBRE

FINANÇAMENT
0%
18 MESOS

SOL·LICITA ARA LA TEVA 1a CONSULTA PREOPERATÒRIA

Barcelona • Girona • Hospitalet • Mataró • Reus • Sabadell • Tarragona • 902 100 800
TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDES NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA

clinicabaviera.com

CLINICA
BAVIERA

CCOO denuncia les continues privatitzacions a la sanitat catalana

Les retallades posen en perill la cobertura sanitària universal per a la ciutadania

El sindicat ha tornat a posicionar-se contra les retallades i privatitzacions a la sanitat catalana.

Així el passat mes de juliol va criticar la reducció de llits prevista a l'Hospital de Mataró. El Consorci Sanitari del Maresme preveia ubicar 330 llits, però actualment l'hospital té 280 llits oberts: comptant que n'hi ha 14 de cures pal·liatives, 42 de convalsència per al 2015, i 30 llits de psicogeriatría per al 2016, l'oferta de llits hospitalaris d'aguts queda reduïda a 194 per al 2016.

CCOO denuncia les conseqüències d'aquesta reducció: s'envien els malalts per hospitalitzar a casa mitjançant l'hospitalització a domicili, l'hospital de dia o la teleconsulta, i es fa que siguin les famílies dels malalts les que facin de personal hospitalari. A l'hospital, l'activitat sociosanitària assumida fa que s'improvisin espais per a les activitats complementàries, com ara teràpia ocu-

pacional o fisioteràpia, que es fan en condicions precàries i, com a conseqüència, en queden afectats les persones usuàries i el personal.

La Federació de Sanitat de CCOO també ha denunciat una privatització que afecta l'Hospital Sant Jaume de Calella. Aquí, la Corporació de Salut del Maresme i la Selva ha decidit que totes les analítiques (hemogrames) de consultes externes i els ambulatoris de primària es facin a la LRC (Laboratori de Referència de Catalunya), en un polígon industrial a prop de l'Aeroport del Prat. Això empitjora la relació metge-pacient i augmenta significativament el temps d'obtenció dels resultats.

Per últim, destacarem les accions impulsades a l'Hospital Arnau de Vilanova, a Lleida, contra el tancament de llits. La Federació de Sanitat de CCOO ha planificat una campanya informativa contra la decisió de la direcció de l'Institut Català de la Salut (ICS) de tancar un 37% dels llits en aquest hospital, fet que se suma a altres retallades que pateixen el personal i els usuaris i usuàries d'aquest hospital.

Són tres exemples del posicionament crític de CCOO en defensa d'una sanitat pública de qualitat, lluitant perquè les retallades o les privatitzacions de l'Administració no menystinguin el principi de cobertura sanitària universal per a tota la ciutadania. ■

Mobilitzacions en el sector de la geriatria i la dependència

La Federació de Sanitat de CCOO de Catalunya ha iniciat mobilitzacions en el sector de la geriatria i la dependència per posar fi a la precarietat de les seves condicions de treball i de vida. Les mobilitzacions se centren en quatre reivindicacions fonamentals: el conveni col·lectiu d'àmbit de Catalunya, la disminució de la càrrega assistencial i l'ampliació de plantilles, les jornades, torns i horaris de treball compatibles amb la conciliació familiar, i els salaris dignes.

L'objectiu lucratiu de la majoria d'empreses d'aquest sector condiciona la qualitat assistencial que s'ofereix a la gent gran. A aquesta qualitat s'hi arriba per l'esforç i la dedicació diària i contínua de qui cuida i atén aquestes persones grans, amb unes càrregues de treball que tenen conseqüències en la seva salut o que donen lloc a la impossibilitat de fer-ho millor. ■

En defensa de la sanitat pública al Baix Llobregat

La Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública del Baix Llobregat, integrada per sindicats com el nostre, associacions veïnals, partits d'esquerres i entitats socials de la comarca, fa dos mesos que recull signatures a la porta de l'Hospital Moisès Broggi de Sant Joan Despí i de l'Hospital de Sant Boi. Milers de ciutadanes i ciutadans s'han afegit a la reclamació per millorar la sanitat pública a la comarca, per tenir una ocupació de qualitat i per reduir les llistes d'espera, entre altres. En el marc de la campanya, s'han mantingut reunions amb les direccions dels hospitals i s'ha fet visible el nostre clam als mitjans de comunicació i les xarxes socials. Després d'una gran manifestació el 25 de febrer vam plantejar el manteniment de la mobilització, que tindrà continuïtat a la tardor. Aquesta plataforma està coordinada, i CCOO també en forma part, amb la Plataforma en Defensa de l'Hospital de Viladecans, amb la qual unim forces. Som moltes persones les que perseverem en la lluita, a les urnes i al carrer, contra les privatitzacions, les retallades i la precarietat i a favor dels drets laborals i socials. Volem sanitat pública i de qualitat! ■ Maite Hernández

Acord a CatalunyaCaixa per reduir els acomiadaments

CCOO i la resta de sindicats de Catalunya Banc (antiga CatalunyaCaixa) han arribat a un preacord amb la direcció de l'empresa per reduir les conseqüències traumàtiques de l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) que proposava el BBVA, actual propietari de l'entitat.

El preacord redueix els acomiadaments en gairebé 450 persones (dels 2.000 plantejats inicialment es passa als 1.557) i inclou mesures voluntàries així com l'homologació de les condicions de treball entre els treballadors i treballadores de CatalunyaCaixa i els del BBVA.

Paral·lelament inclou un catàleg de mesures alternatives, voluntàries i no traumàtiques consistents en prejubilacions, excedències, baixes voluntàries i extincions de treball, amb condicions a partir dels 30 dies per any treballat amb un límit de 30 mensualitats i diverses primes en funció de l'antiguitat.

Així, també es preveuen mesures d'homologació de les condicions laborals

de la plantilla que incorporen garanties de manteniment del nivell retributiu. El preacord en el Grup BBVA i les mesures pactades es duran endavant mitjançant un mecanisme que permetrà assolir l'objectiu de la direcció sense haver de recórrer a mesures traumàtiques com ara els acomiadaments forçosos. ■

L'acord preveu l'homologació de les condicions laborals entre els treballadors de CatalunyaCaixa i del BBVA

L'ERO de CaixaBank serà menys traumàtic

CCOO ha aconseguit que no hi hagi retallades salarials ni mobilitats obligades en el procés de negociació de l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) que havia plantejat la direcció de CaixaBank.

L'ERO afectava els treballadors i treballadores de 17 províncies de l'Estat, i amb l'acord s'ha aconseguit que no se'ls apliqui la reforma laboral ni els acomiadaments forçosos amb 20 dies per any treballat. També es manté el concepte d'ajuda per fills, fet que estalvia la retallada salarial que en suposava l'eliminació, i s'estableix la voluntarietat de 700 rescissions de contracte i de les mobilitats entre províncies.

CCOO ha insistit en tot moment que la millor manera de renovar la plantilla és acordar un bon programa de prejubilacions, i ha aconseguit incorporar el compromís per negociar un pla de desvinculacions incentivades que seria efectiu el 2016. ■

La lluita sindical dóna fruits a General Cable i Johnson Controls Eurosit

CCOO d'Indústria de Catalunya celebra els acords assolits després de dies de lluita sindical a les empreses General Cable i Johnson Controls Eurosit. En el primer cas, després d'un anunci d'expedient de regulació d'ocupació (ERO) per part de la direcció, la negociació ha permès reduir el nombre de persones afectades de 289 a 196, al conjunt dels centres d'Abrera, Manlleu, Barcelona i Montcada, i millorar les condicions d'indemnització a les persones acomiadades.

En el segon cas, en què la direcció de Johnson Controls Eurosit va anunciar que reduiria costos d'estructura i salarials quan va perdre l'adjudicació dels seients del nou Seat Ibiza, la plantilla va iniciar una vaga a Abrera, la qual va aturar la producció de la mateixa Seat. Aquesta mobilització va servir per reconduir la situació, garantint la situació laboral dels treballadors i treballadores i evitant el risc de pèrdua d'ocupació. ■

La plantilla de PortAventura dóna suport al conveni signat per CCOO

Els treballadors i treballadores del parc temàtic PortAventura han valorat positivament el conveni que CCOO va signar —i al qual la UGT es va oposar— amb la direcció de l'empresa per als propers cinc anys. Segons aquest sindicat el conveni permetrà la supressió del nombre mínim de fixos discontinus (fet que actuava com a clàusula d'estabilitat de la plantilla i com a dic de contenció a les subcontractacions), motiu pel qual va convocar una vaga. La poca participació en aquesta jornada de vaga, però, va demostrar que els treballadors i treballadores veuen que el conveni actual és el millor que es podia haver signat en el context socioeconòmic que vivim i que és un fre a la destrucció d'ocupació estable i a les subcontractacions, així com una millora i un avenç en les seves condicions econòmiques i laborals.

CCOO considera que la unitat d'acció entre sindicats de classe és un bé necessari i, per això, el sindicat ha fet una crida a la UGT, perquè reflexioni i rectifiqui la seva actitud, especialment vers CCOO. S'han de buscar els espais necessaris per treballar de manera conjunta en les mesures complementàries al conveni col·lectiu que puguin millorar les condicions de treball per aconseguir que, després de 20 anys, el conveni de PortAventura sigui un referent a la Costa Daurada. ■

Los convenios en los establecimientos Viena y el Gran Casino Costa Brava defienden los derechos y mejoran las condiciones a pesar de la reforma laboral

Desde la Federació de Serveis hemos constatado que el Acuerdo para el Empleo y la Negociación Colectiva ha resultado ser una herramienta útil para dinamizar la negociación colectiva, ya que nos ha servido para llegar a acuerdos en convenios que estaban bloqueados y para hacer frente a los efectos negativos de la reforma laboral.

En este marco y aprovechando este impulso, los acuerdos recientes en empresas como Viena (restauración) y Gran Casino Costa Brava (juego) son claros ejemplos de cómo se puede hacer frente a la reforma laboral desde la negociación colectiva.

En ambos casos, a través de la organización sindical y de la movilización de los trabajadores y trabajadoras, hemos conseguido mayores incrementos salariales para los colectivos con salarios más bajos.

Significativos incrementos salariales

En el caso de la empresa Viena, con el convenio colectivo aún vigente, CCOO hemos pactado un incremento del 4% para los niveles salariales más bajos, que se añadirá al 1,5% pactado inicialmente y resultará en un incremento salarial del 5,5%.

En la empresa Gran Casino Costa Brava, en el marco de la negociación de convenio, se ha favorecido el incremento salarial en los niveles más bajos, con porcentajes de incrementos variables, en función del salario, para el 2015, del 6%, del 4% o del 3%. Para el año 2016 el incremento salarial es del 1,5% para todos los niveles y para el año 2017 los porcentajes son, en función del nivel salarial, del 2,75% o del 1,5%.

También hemos conseguido atajar la precarización que ha sufrido el contrato a tiempo parcial a raíz de la reforma laboral. Se ha conseguido ampliar la jornada

de los contratos a tiempo parcial en la empresa Viena y establecer el derecho preferente para pasar a tiempo completo antes de que se recurra a nuevas contrataciones en Gran Casino Costa Brava.

Otro de los objetivos de la negociación colectiva es evitar la pérdida de vigencia de los convenios colectivos como pretende la reforma laboral. En la empresa Gran Casino Costa Brava se ha pactado el mantenimiento de la vigencia del convenio hasta la entrada en vigor de uno nuevo.

Siendo el aspecto salarial el más destacado, en la negociación colectiva hemos conseguido también avanzar en derechos como el de la formación continua, la promoción profesional, la lactancia y los complementos salariales en situación de enfermedad y accidente. ■ **Esteban Sanabria**

Millora la gestió ambiental de la cimentera de Montcada

A finals d'aquest any tindrà lloc la 21a Conferència sobre Canvi Climàtic, a París. Aquesta activitat està organitzada per l'ONU amb l'objectiu de limitar l'escalfament global per sota dels 2 graus respecte a la temperatura mitjana de la Terra.

En aquesta ocasió s'estan generant força expectatives sobre els seus resultats, els quals han estat massa tímids en les conferències anteriors pels obscurs interessos econòmics i geopolítics de determinats estats i lobbies de pressió.

Una de les poques mesures que han funcionat a casa nostra ha estat la substitució del petroli en la fabricació de ciment. Efectivament, l'aportació de fangs de depuradora a la producció d'aquest material es va mostrar com un avenç des del punt de vista ambiental durant les proves pilot realitzades l'any 2005. La conclusió principal d'aquesta experiència va ser que les emissions de contaminants a l'atmosfera es mantenen constants si se substitueix parcialment el petroli per llots secs de depuradora urbana.

Una senzilla comparació visual de l'entorn d'una cimentera pot permetre comparar la gestió actual amb el passat, força més negatiu. La incorporació del cos normatiu de la Unió Europea ha influït de manera determinant en aquest sector.

Un exemple d'aquesta situació és la planta de ciments Lafarge, a Montcada i Reixac. Mai ha treballat en millors condicions. Per això

Treballs de restauració del turó de Montcada

mateix, resulta sorprenent que aquesta fàbrica estigui encara rebent constants atacs, fins i tot per part del nou consistori emanat del darrer procés d'eleccions locals. Cal recordar que l'impuls a la substitució del petroli per llots de depuradora es va realitzar quan bona part dels partits que ara formen govern a Montcada controlaven la Generalitat. L'autorització ambiental de Lafarge (més restrictiva que d'altres, per cert) també va ser aprovada durant aquell mandat.

Veïns i veïnes, treballadors i treballadores, i administracions tenim un objectiu comú, que és la millora de la qualitat de vida. Hem de sumar esforços en la mateixa direcció, valorant les dades científiques i les mesures que s'han aplicat, i acordant les que caldria desenvolupar encara. És la manera de fer de CCOO. ■ **Jose Manuel Jurado**

Venda del patrimoni immobiliari de la Generalitat: pa per avui i per a alguns i fam per a tots, demà

L'any 2011, sota l'argument d'obtenir ingressos per equilibrar les finances de la Generalitat i de reduir el deute públic, s'inicia el projecte de venda del patrimoni immobiliari de la Generalitat. En un principi, es planteja una venda en bloc de 27 immobles per 450 milions d'euros i mantenir l'ocupació pública d'aquests edificis mitjançant un lloguer. En aquell moment l'operació va fracassar totalment. De fet, les vendes s'han efectuat al llarg dels anys amb un total de 37 edificis venuts per 616.423.061 €.

Les vendes s'han fet sovint amb importants rebaixes de preu. Així, en els 13 immobles venuts el 2013 a la companyia AXA Real Estate per 172 milions d'euros es va fer una rebaixa del 22%, i la Generalitat feia un contracte de lloguer a llarg termini (20 anys) durant els quals haurà de pagar 16,3 milions d'euros anuals. Era un mal negoci per a la Generalitat i una esplèndida operació per a l'empresa privada. Curiosament, aquesta mateixa societat, AXA Real Estate, és l'única empresa que s'ha presentat al concurs que ha fet la Generalitat per aconseguir uns edificis d'oficines en unes condicions molt avantatjoses. Un altre regal per a l'empresa privada?

Algunes d'aquestes vendes han suposat un 27% de pèrdua en l'operació i, per tant, no han estat un bon negoci per a la Generalitat ni per als ciutadans i ciutadanes.

A més, el que en un principi era un canvi en la titularitat —la Generalitat passava de propietària a llogatera dels mateixos edificis— ara s'ha convertit també en un canvi d'edificis; es deixen els immobles venuts i llogats per anar a altres immobles de lloguer situats en llocs allunyats del centre de la ciutat de Barcelona. Un exemple n'és la seu central de l'Agència Tributària de Catalunya (ATC). La Generalitat ha decidit traslladar-la de la seva ubicació actual al centre de Barcelona a la Zona Franca, i es nega a mantenir cap tipus de negociació amb els representants dels treballadors i treballadores sobre aspectes relatius a un pla de mobilitat i a les seves condicions. Aquesta decisió suposarà també un perjudici a la ciutadania, ja que l'únic autobús que connecta aquesta nova ubicació amb el centre de la ciutat triga aproximadament un mínim de 50 minuts. L'alternativa al transport públic és el transport privat, que també té costos econòmics, mediambientals, d'estrès, etc. Tot això, quan es disposava d'un contracte d'arrendament fins al 2033 en la ubicació actual del carrer Fontanella. L'ombra de les comissions ocultes torna a aparèixer.

Si fem balanç d'aquest pla de venda del patrimoni immobiliari de la Generalitat, es pot veure que en el període 2012-2015 s'han venut 37 edificis i s'han obtingut només 616 milions d'euros en total. La recaptació de l'impost sobre successions i donacions va ser l'any 2010 de 609 milions d'euros i l'any 2011 de 338 milions. Si no s'hagués reduït aquest impost, durant el període 2011-2013 s'haurien obtingut els mateixos ingressos que amb la venda dels 37 edificis sense cap dels perjudicis exposats. Queda clar que hi ha una altra forma d'obtenir ingressos i que no s'ha volgut aplicar. Cal preguntar-se per què. Potser sense compravendes és molt difícil cobrar comissions? ■ **Carlos Mateos**

Les administracions hauran d'indemnitzar els treballadors i treballadores acomiadats per la supressió dels llocs de treball

Una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha reconegut que les administracions públiques han de pagar les indemnitzacions corresponents als treballadors i treballadores que acomiadin com a conseqüència de l'eliminació dels seus llocs de treball.

Aquesta sentència en ratifica una altra del Jutjat Social número 1 de Manresa que reconeixia com a improcedent l'acomiadament del personal laboral de l'Escola de Música de Moià. El Ple municipal va decidir, a finals del 2012, suprimir el servei per problemes econòmics, i va acomiadar els treballadors i treballadores sense dret a indemnització i sense haver seguit el procediment fixat en l'Estatut dels treballadors per als acomiadaments col·lectius o individuals.

Abans de la reforma laboral del 2012, quan les administracions públiques amortitzaven un lloc de treball del personal laboral no havien d'aplicar cap dels procediments establerts per l'Estatut dels treballadors en els articles 51 i 52, i, per tant, no havien d'indemnitzar aquests treballadors i treballadores municipals. Només feia falta prendre els acords en els òrgans competents, com en el cas de Moià, que va utilitzar el Ple municipal.

Aquest cas, portat pel Gabinet Tècnic Jurídic de CCOO de Catalunya, és realment important, ja que a banda dels treballadors de Moià es pot aplicar a un ampli col·lectiu de treballadors i treballadores de les administracions públiques, els anomenats "indefinitos no fixos". ■

La plantilla d'Inovyn-Solvay veu perillar els seus llocs de treball

Els treballadors d'Inovyn-Solvay de Martorell s'estan mobilitzant per informar la societat que senten perillar seriosament els seus llocs de treball. La raó és l'exclusió per part del Ministeri d'Indústria de l'actual contracte elèctric que els permetia seguir sent competitiu i que ara els situa

davant d'un perill real de continuïtat. Aquesta situació afecta la planta de Martorell, on podrien perillar uns 500 llocs de treball directes i uns 2.000 llocs indirectes, a més de l'impacte econòmic que suposaria. Des de l'any 2007 ha estat una lluita diària mantenir aquesta fàbrica operativa per la gran disminució de la demanda dels seus productes. Els grans esforços de la plantilla han aconseguit mantenir l'activitat industrial sense perdre ni un sol lloc de treball. ■

Miquel Lluch, nou secretari general de la Federació de Pensionistes i Jubilats

Miquel Lluch és el nou secretari general de la Federació de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Catalunya. Lluch ha estat escollit en un recent consell de la Federa-

ció, on ha substituït Jaume Huguet, que deixa el càrrec per raons personals. Miquel Lluch és un històric sindicalista de CCOO i fins ara era el responsable d'Organització, Comunicació i Internacional de la Federació que passa a dirigir. ■

TERRITORI

Encara queda un bri d'esperança a Indox de Tàrraga

Deixàvem els treballadors i treballadores d'Indox de Tàrraga esperant tensament com acabava el procés concursal, esperant si algun inversor es quedava amb la unitat productiva i subrogava part de la plantilla d'Indox. No ha estat així i el concurs es va declarar desert el passat mes de juliol. En la manca de solució final, hi van pesar molt els deutes de l'empresa amb la Seguretat Social i amb els treballadors i treballadores, als quals devien unes quantes nòmines.

En aquest moment tota la plantilla està a l'atur. A començament del mes de juliol van despatxar els últims treballadors i treballadores que quedaven contractats, i al setembre s'ha iniciat el procés de venda dels actius de l'empresa.

L'esperança per la qual treballa i lluita ara el comitè d'empresa és que tinguin prioritat els compradors dels actius que es quedin amb el major nombre de treballadors i treballadores possible. ■

Més a prop: microactes sindicals

El projecte sindical de la **UI CCOO Baix Llobregat - Alt Penedès - Anoia - Garraf** té com a eixos referencials la proximitat i la utilitat. En aquest sentit volem arribar amb l'acció sindical fins a la més petita empresa i el més petit racó de la geografia de les quatre comarques. Ens va semblar que parlar del sistema públic de pensions i resoldre dubtes i aclarir conceptes era (i és) una bona manera de fer-ho. Així, amb l'inestimable suport de la Cristina Faciabén, secretària de Socioeconomia de CCOO de Catalunya, hem realitzat ja dos actes aquest 2015 a Capellades i Moja (Olerdola), on han participat un centenar de persones. Sindicalistes, representants d'entitats i ciutadania en general ens han fet arribar la importància de veure

Acte a Moja per parlar sobre pensions

l'acció sindical també al territori anant directament a centres cívics i locals socials. La propera trobada serà al Garraf. CCOO, un sindicat de classe a tot arreu, a prop teu. ■

El XVIII Conveni general de la indústria química compleix les expectatives de CCOO

El conveni recull avenços en matèria de salaris, condicions laborals i drets sindicals

Han fet falta sis mesos d'intenses negociacions i un bon nombre de reunions entre les federacions estatals de CCOO d'Indústria, FITAG-UGT i la patronal FEI-QUE perquè el XVIII Conveni general de la indústria química esdevingui una realitat. El passat 16 de juliol, les tres organitzacions van signar el conveni, que regula les condicions laborals de prop de 200.000 treballadors i treballadores al conjunt de l'Estat, dels quals al voltant de 74.000 a Catalunya. CCOO d'Indústria fa una valoració positiva del text acordat, ja que compleix les expectatives que el sindicat s'havia marcat en matèria de salaris, condicions laborals i drets sindicals, aporta solucions a les dificultats que alguns sectors de la patronal posaven a l'aplicació del conveni

i frena els plans de la patronal FEI-QUE de retallar les condicions laborals dels treballadors i treballadores del sector.

Aspectes més destacats

El conveni, que té una vigència de tres anys, recull un increment salarial de l'1% per al 2015, de l'1,5% per al 2016 i de l'1,7% per al 2017, i incorpora una clàusula d'actualització salarial que servirà com a base de càlcul per a increments posteriors. Se situa, així, en la part alta de l'AENC, amb un increment progressiu i ascendent que reflecteix la perspectiva de creixement que es preveu que registri el sector durant els pròxims anys.

També inclou importants avenços en el capítol de drets sindicals, garanteix l'aplicació universal, reforça el paper que la formació ha de tenir als centres de treball i, entre altres novetats, incorpora els afers relacionats amb la responsabilitat social corporativa. A més a més, s'ha aconseguit renovar i actualitzar l'article sobre igualtat d'oportunitats, reforçar la comissió mixta i millorar la participació de la representació legal dels treballadors i treballadores en situació de crisi.

Segons queda recollit en l'acord, la patronal accepta designar un delegat intercen-

tres en els grups industrials, garanteix l'ús del correu electrònic als representants dels treballadors i treballadores, i es compromet a fer-se càrrec dels preparatius de les reunions del comitès d'empresa europeus. ■

Un nou concepte de conveni

La federació estatal CCOO d'Indústria ha editat el conveni en format digital i l'ha publicat a la seva pàgina web. L'accés directe al conveni és:

<http://bit.ly/1TMAOrC>

Aquesta edició incorpora sensibles millores i pretén ser una eina que faciliti la consulta i la comprensió del conveni. El PDF té un índex interactiu que permet accedir directament a cada article; quan un article en cita un altre també s'hi pot accedir fàcilment mitjançant un enllaç intern, i quan es fa referència a l'Estatut dels treballadors s'hi pot accedir amb un sol clic mitjançant un enllaç extern.

Les federacions d'Indústria i Agroalimentària celebren el III Consell de Seccions Sindicals

Les federacions de CCOO d'Indústria i Agroalimentària han celebrat, el dia 8 d'octubre, el III Consell de Seccions Sindicals, al qual estaven convocats els secretaris generals de 133 seccions sindicals d'empresa dels sectors d'Indústria i 14 dels d'Agroalimentària que tenen més de 50 persones afiliades o una taxa d'afiliació igual o superior al 40% de la plantilla. En aquesta ocasió, el tema central de debat al consell ha estat la negociació col·lectiva. Tots els ponents han incidit, entre altres qüestions, en els criteris de la negociació

col·lectiva per al 2015 que han definit tant CCOO de Catalunya com CCOO d'Indústria, i en els criteris que marca l'AENC.

Com en les anteriors reunions d'aquest òrgan, els assistents s'han dividit en diversos grups de treball per analitzar diferents aspectes de la negociació i plantejar propostes, concretament en matèria de salut laboral, drets sindicals, formació, jornada, polítiques d'igualtat i efectes econòmics. Les principals conclusions i propostes de cada un dels grups s'han exposat després al conjunt del Ple del consell.

En aquesta edició del Consell de Seccions Sindicals s'ha aprofitat per analitzar el grau de compliment dels plans de treball i de la renovació de les seccions sindicals, a més de presentar les dades actualitzades del portal de transparència de les dues federacions. Amb la celebració d'aquest Consell de Seccions Sindicals es referma l'aposta de la federació per reforçar les seccions sindicals com a eina d'organització dels treballadors i treballadores en la defensa i la conquesta de nous drets. ■

Un nou curs escolar amb les mateixes retallades

Comencem de nou. Bé, en realitat quan llegeixis això els treballadors i treballadores de l'educació de Catalunya ja farà més d'un mes que treballem. I l'alumnat ja farà diverses setmanes que ha tornat a omplir les aules, els patis, els tallers i els menjadors escolars.

I també comencem amb queixes. Queixes que són reals encara que no les repetim mil vegades; queixes que són reals encara que els responsables polítics les desmenteixin mil vegades.

Perquè és real que, en els darrers cinc anys, el nombre d'alumnes a Catalunya de centres públics ha crescut en més de 66.000 (310.000 en total), i el nombre de docents als mateixos centres s'ha reduït en gairebé 1.500.

Perquè és real que mentre el pressupost de la Generalitat de Catalunya s'ha reduït en cinc anys en més de 35 milions d'euros (un 0,10%), el del Departament d'Ensenyament ho ha fet en 885 milions d'euros (un 16,6%), en una clara mostra de les prioritats polítiques del nostre Govern.

Perquè és real que els centres tenen gairebé 8 milions d'euros menys per a despeses, i alguns ni tan sols poden engegar la calefacció el temps necessari.

Perquè malgrat que es preveuen ajudes per al menjador per a 80.000 alumnes, l'estadística oficial ens avergonyeix amb el doble de menors de 16 anys en situació de risc de pobresa.

I tot això es combina amb inestabilitat política, tant a Catalunya com a la resta d'Espanya. En el moment d'escriure aquestes línies no sabem que haurà passat el 27-S; si la inestabilitat es redueix o se'ns torna crònica, i s'afegeix a la precampanya per a les generals. Des de la Federació d'Educació de CCOO només podem garantir dues coses: que no deixarem que les campanyes passin sense parlar del present i el futur de l'educació, i que continuarem defensant el dret a l'educació i els drets laborals dels que ens hi dediquem.

I respecte dels centres educatius, podem estar segurs que la professionalitat dels treballadors i treballadores farà que tota aquesta inestabilitat política afecti al mínim possible l'educació del nostre alumnat. ■ **Manuel Pulido**

En cinc anys s'ha reduït un 16,6% el pressupost en educació a Catalunya

Manuel Pulido substitueix Montse Ros al capdavant de la Federació d'Educació

El passat 30 de juny, el Consell de la Federació d'Educació de CCOO de Catalunya, màxim òrgan de decisió entre congressos, va escollir Manuel Pulido Guerrero com a nou secretari general de la Federació. La seva candidatura ha obtingut una amplíssima majoria, amb el 92% dels vots.

Manuel Pulido, enginyer i professor de tecnologia de l'Institut Badia del Vallès, a Badia, substitueix Montse Ros, que deixa el càrrec per qüestions personals després de presentar l'informe general de final de mandat, aprovat per assentiment.

En el Consell han intervingut Paco Garcia, secretari general de la Federació de Enseñanza de CCOO estatal, i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. ■

Contra el desplegament de la formació professional bàsica

CCOO és l'única força sindical que ha impugnat al Tribunal Suprem la nova formació professional bàsica (FPB) establerta per la LOMCE i que s'ha oposat des de l'inici al seu desplegament. També ha qüestionat la postura del Departament d'Ensenyament, que nega la implantació de la llei, però que està fent passes per a la seva consolidació. De fet, la LOMCE feia canviar els programes de qualificació professional inicial (PQPI) pels programes de formació i inserció (PFI) a corre-cuita, amb la qual cosa s'afectava un alumnat vulnerable i també la tasca d'acompanyament i orientació de les tutores i tutors. Per la seva banda, la Generalitat negava l'aplicació dels PFI, però, a la tardor del 2014, va implantar programes "propis", denominats PPP (programa de promoció professional), que, a la pràctica, tenien un currículum literalment calcat al de la formació professional bàsica. Davant d'això, CCOO ha tornat a exigir transparència en les decisions del Departament. ■

Propostes de CCOO per combatre la precarietat laboral en l'àmbit municipal

CCOO de Catalunya proposa a l'Ajuntament de Barcelona que fixi un salari mínim de ciutat que permeti a qualsevol persona viure dignament, d'acord amb el cost real de la vida a Barcelona

Les desregulacions laborals i les reformes legislatives han propiciat privatitzacions, externalitzacions i precarització dels sectors laborals més febles, fonamentalment dels serveis que exigeixen menys formació i més treball intensiu. Molts d'aquests serveis, que depenen en molts casos directament dels mateixos municipis, o en d'altres, de les diputacions, els consells comarcals, l'Àrea metropolitana o la Generalitat, són essencials per al funcionament de les nostres ciutats.

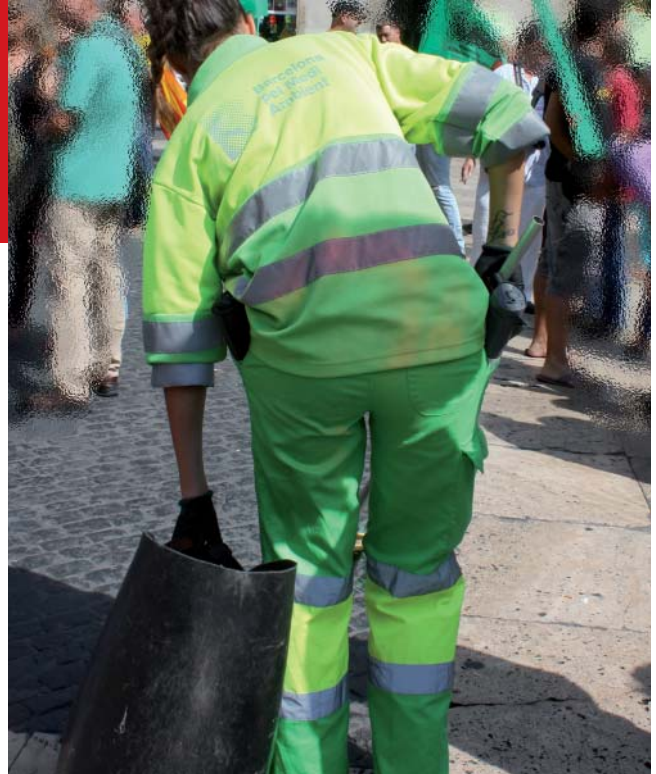
En les darreres eleccions locals, al conjunt de l'Àrea metropolitana, hi van concórrer (i en alguns casos són al govern) algunes forces polítiques i coalicions electorals amb programes i propostes que manifesten ben clarament projectes de gestió de les competències pròpies, amb el reconeixement explícit de la dignitat del treball en els serveis públics, amb la defensa dels drets bàsics de les persones, i fent referència a polítiques d'ocupació, de formació i d'inserció assimilables a les propostes sindicals.

Les condicions bàsiques aprovades per l'Administració poden pressionar a la baixa el mercat de treball local, però si hi ha voluntat política, també poden empènyer a l'alça per garantir uns estàndards mínims de qualitat, seguretat, estabilitat i salari que tindrien un impacte molt important en el mercat de treball local i de l'entorn metropolità. És per això que caldria indicar ben clarament en els plecs de condicions, a les empreses concurrents, que la manera d'exercir la competència en les ofertes s'ha de basar en la major qualitat possible, i no en el menor cost.

Barcelona com a referent

L'Ajuntament de Barcelona, capital de Catalunya, és la ciutat que pot liderar aquest canvi de visió de la qualitat dels serveis, de reconeixement i defensa de la dignitat del treball i de la qualitat de l'ocupació al seu territori. El seu exemple de ben segur que s'entendria arreu. És per això que CCOO de Catalunya ja ha plantejat a l'Ajuntament de Barcelona la creació d'una taula de contractació per abordar les següents qüestions:

Gestió directa dels serveis, prioritzant la recuperació de la gestió dels serveis des de l'àrea municipal, analitzant quins serveis es poden municipalitzar, en quin termini i en quines condicions, i garantint l'ocupació i l'acompliment dels principis legals d'accés.

Les condicions laborals bàsiques aprovades per l'Administració poden millorar la qualitat del mercat de treball local

Contractació pública de serveis, garantint el compliment dels convenis de sector en la seva integritat, l'estabilitat en l'ocupació i la subrogació garantida en les clàusules de les licitacions. També cal un control públic i sindical de la gestió de les subcontractacions, un protocol de bones pràctiques en les contractacions públiques i responsabilitat social de les empreses licitadores.

Establiment d'un salari mínim de ciutat a totes les licitacions i serveis. Actualment, el salari mínim interprofessional ha perdut poder adquisitiu, fins al punt de representar a Espanya el 40,6% del salari mitjà, fet contradictori amb el que recomana l'OIT, que diu que el salari mínim hauria de garantir almenys el 60% del salari mitjà en el territori, tal com planteja la Carta social europea.

És per això que CCOO de Catalunya proposa a l'Ajuntament de Barcelona que fixi un salari mínim de ciutat que permeti a qualsevol persona viure dignament, d'acord amb el cost real de la vida a Barcelona, que garanteixi que el mínim aplicable sigui el salari del conveni del sector corresponent i que, en qualsevol cas, aquest salari no hauria d'estar mai per sota de l'esmentat mínim (OIT), que garanteix almenys el 60% del salari mitjà de la ciutat aplicable a qualsevol empleat, ja sigui de l'Administració municipal o de qualsevol empresa subsidiària o subcontractada en la licitació d'obres i serveis per a la ciutat. ■

LA FRASE José Martí (1853-1895) va ser un polític, periodista i escriptor cubà d'origen valencià, creador del Partit Revolucionari Cubà (PRC). També conegut pels cubans com l'Apòstol.

“Los derechos se toman, no se piden; se arrancan, no se mendigan”

MEMORIA HISTÒRICA

Presentació del llibre 'La Pegaso: nuestra fábrica. Las CCOO como las habíamos imaginado (1966-1985)'

El passat 30 de juny i en una sala plena de gom a gom, la Fundació Cipriano García i CCOO d'Indústria de Comissions Obreres de Catalunya van presentar el llibre *La Pegaso: nuestra fábrica. Las CCOO como las habíamos imaginado (1966-1985)*, escrit per Manuel Pérez Vera, treballador i sindicalista de CCOO a la Pegaso.

En aquest llibre, l'autor recull les experiències dels treballadors, realitzant un relat coral en què repassa i ressalta esdeveniments que van ser decisius, com la consecució de les llibertats al nostre país, la construcció dels sindicats o la lluita per al manteniment dels llocs de treball.

A la presentació del llibre, a més de Manuel Pérez Vela, hi van participar Javier Tébar, director de l'Arxiu Històric de CCOO de Catalunya, i Juan Ignacio Marín, inspector de treball. ■

GUARDÓ

Premi Aurora Gómez per al grup de treball de prevenció de riscos psicosocials de l'Hotel Colón, a Barcelona

La Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya ha atorgat el Premi Aurora Gómez d'enguany al grup de treball de prevenció de riscos psicosocials de l'Hotel Colón de Barcelona.

El jurat va reconèixer la seva implicació en el procés d'avaluació de riscos psicosocials, ja que es van aconseguir implantar mesures que fomenten la col·laboració de la plantilla en l'organització del treball a l'hotel: per exemple, al departament de cambres de pisos s'han establert mesures per afavorir la participació de les treballadores a l'hora de distribuir la feina o de triar l'uniforme de treball.

Aquest premi, destinat a la lluita feminista en l'àmbit laboral, va ser lliurat en el marc de la 24a

Escola d'Estiu del sindicat, celebrada enguany a Sabadell. ■

CULTURA

Apuntat al programa "Voluntariat per la llengua"

El Servei Lingüístic us anima a apuntar-vos al programa del "Voluntariat per la llengua", que consisteix a formar una parella lingüística entre una persona que sap català, però no el parla de manera fluida (aprenent/a), i una persona que sí que el parla habitualment (voluntari/ària). També és possible constituir grups de conversa.

Només cal que disposeu d'1 hora lliure a la setmana fins a assolir un total de 10 hores de conversa. El Servei Lingüístic s'encarregarà de trobar un aprenent/a o voluntari/ària per a vosaltres i de fer el seguiment de la parella o grup. En el moment de la constitució us repartirà material promocional del programa així com el carnet VxL, que permet obtenir descomptes en diversos equipaments culturals i establiments de tot Catalunya.

Us podeu apuntar al programa enviant un correu electrònic amb el vostre nom i cognoms, telèfon i edat a sl@ccoo.cat, o bé trucant al 93 481 29 10 (Barcelona), 972 26 00 94 (Girona) o 973 26 36 66 (Lleida). ■

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

*Temps per viure.
Temps per compartir.*

100 ANYS
amb la gent gran

Des del nostre primer homenatge a la vellesa, fa 100 anys, a la Fundació Bancària "la Caixa" treballem pel benestar de la gent gran. I ho fem impartint formació, millorant la salut i fomentant el voluntariat. Perquè creiem que mesurar el temps no té sentit si no l'omplem de vida.

Gràcies

Obra Social "la Caixa"